ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 122 (4622) СУБОТА, 4 ЛИПНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира Литвина

Щиро вітаю матросів і курсантів, старшин і сержантів, мічманів і прапорщиків, офіцерів і адміралів, ветеранів і співробітників Військово-Морських Сил України з нагоди Дня флоту України.

Це свято сповнене відчуттів глибокої пошани й поваги до продовжувачів славних морських традицій України, що гартувалися з козацьких часів до перемог у Великій Вітчизняній війні і буремного сьогодення. Це свято сміливих, мужніх, стійких духом людей, які присвятили своє життя одній з найскладніших і найважчих військових професій: боронити морські рубежі Батьківщини, надійно стояти на сторожі мирного життя держави, охороняти добробут і спокій народу.

СТОР. 2

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Віктора Лозінського позбавлено депутатського мандата

Ранкове засідання 3 липня

Ініціатором скликання позачергового засідання виступила фракція БЮТ. Було зібрано підписи 152 народних депутатів, а до розгляду запропоновано три питання: кадрові призначення, внесення змін до Конституції про скасування депутатської недоторканості та прийняття рішення у зв'язку зі зверненням Генеральної прокуратури щодо давання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності та арешт народного депутата від БЮТ Віктора Лозінського. Він сам звернувся до парламенту з проханням позбавити його депутатського імунітету — Голова Верховної Ради Володимир Литвин зачитав на погоджувальній раді заяву В. Лозінського про складання депутатських повноважень.

СТОР. 2

Завтра — День флоту України

...І сім футів під кілем!



Фото Андрія ЛЮБИМОВА (УНІАН).

Свято поєднало

Уперше в цьому році, відповідно до указу Президента України, свято поєднало військових моряків із цивільними моряками морського та річкового флотів. Головні урочистості до Дня флоту України в неділю відбудуться в Севастополі.

За словами командувача Військово-Морських Сил України адмірала Ігоря Тенюха, це об'єднання лише сприятиме підвищенню поваги до професії та іміджу України як морської держави. За 17 років існування Військово-Морських Сил України наші моряки взяли участь у більш як 1300 міжнародних заходах, у тому числі, в 60 вже поточного року, виконали понад дві тисячі ракетно-артилерійських стрільб.

СТОР. 7

Аграрії прагнуть повторити торішній успіх

УРОЖАЙ-2009

На Дніпропетровщині на жнива вийшло близько 500 одиниць нової техніки. На полях працюватиме понад півтори тисячі жниварок і майже 3,5 тисячі комбайнів. Крім того, буде залучено 460 комбайнів з інших областей. Під час наради з аграріями голова облдержадміністрації Віктор Бондар запропонував також притримати зерно нового врожаю та продавати його під кінець року, коли зросте ціна, повідомили в управлінні преси та інформації облдержадміністрації. Торік Дніпропетровщина третьою, після Одеської та Харківської областей, завершила збирання ранніх зернових і намолотила 3 мільйони 101 тисячу тонн зерна на площі 859,4 тисячі гектарів. Цього року ранні зернові займають майже 912 тисяч гектарів, **інформує наш дніпропетровський кореспондент Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 7-Й СТОР.

Ювілей визволення Ковеля

У неділю, 5 липня, Ковель відзначатиме день міста, одночасно святкуючи 65-ту річницю визволення від німецько-фашистських загарбників.

Ковель знають як великий транспортний вузол на заході України. Через місто проходять залізничні і автомобільні шляхи, які з'єднують північ і південь, схід і захід Європи. У ньому проживає майже 67 тисяч чоловік.



Колектив «Голосу України» щиро вітає ковельчан зі святом. Хай добрий настрій, удача ніколи не покидають вас. Залишайтесь такими ж щирими й гостинними завжди.

Про сучасне життя ковельчан читайте в інтерв'ю з головою міста Сергієм КОШАРУКОМ на 8-й стор.

ПОДІЇ

Нелегалам в Італії відтепер загрожує ув'язнення

Сенат італійського парламенту остаточно ухвалив закон про забезпечення громадської безпеки, відповідно до якого, зокрема, нелегальним іммігрантам тепер загрожує в'язниця. Крім того, закон передбачає продовження з 60 до 180 днів утримання нелегальних іммігрантів, які прибули на Апенніни, в так званих «центрах ідентифікації і висилання». Документ також передбачає запровадження додаткового збору в розмірі від 80 до 200 євро за отримання дозволу на тимчасове перебування в Італії. У результаті оформлення тимчасової посвідки на проживання, без якого іммігрант вважається нелегальним, обійдеться приблизно у 300 євро. Для більшості іммігрантів це дуже істотні витрати, **передає УНІАН.**

Уряд збільшив допустиму норму ГМО в продуктах

Кабінет Міністрів підвищив рівень допустимого вмісту генетично модифікованих організмів (ГМО) у продуктах харчування з 0,1% до 0,9%. Як повідомила перший заступник голови Всеукраїнської екологічної ліги Тетяна Тимочко, продукти харчування, в яких цю норму перевищено, повинні містити обов'язкові позначки про наявність ГМО. За її словами, підвищити відсоток припустимого змісту ГМО рекомендували саме експерти її організації. «У Європейському Союзі норма 0,9% має на увазі, що виробники ненавмисно внесли ГМО в продукти харчування під час використання або транспортування сировини. А вміст ГМО вище за цей поріг вважається навмисним внесенням з метою одержання прибутку», — пояснила вона.

«Кіна не буде...»

Вітчизняні кінематографісти б'ють на сполох: ситуація, що склалася довкола їхньої Національної спілки, може коштувати останній життя. Чи щонайменше — приміщення. Адже під загрозою, мовляв, опиняється і їх єдиний «плацдарм» — Будинок кіно. Втративши який, вони просто опиняться на вулиці. А вірогідність саме такого невтішного перебігу подій, мовляв, з кожним днем дедалі зростає. Причини свого занепокоєння на вчорашній прес-конференції озвучили новообрані керівники Національної спілки кінематографістів України та її члени.

СТОР. 4

КОРОТКО

- Заступника міського голови Бердянська затримано за здирство 80 тисяч доларів.
- У Нікополі ліквідовано підпільний горілчаний цех з виробничою потужністю 10 тисяч пляшок за добу.
- У Білорусі вчора відзначали День незалежності.
- Прикарпаття отримало від Кабміну 109,6 мільйона гривень для розрахунків за роботи з ліквідації наслідків повені.

(За повідомленнями Укрінформу та УНІАН.)

ПРИВІТАННЯ

...І сім футів під кілем!

Привітання

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сьогодні Військово-Морські Сили України, попри об'єктивні труднощі й негаразди новітніх часів, самовідданою службою продовжують героїчні традиції своїх попередників, успішно вирішують непрості завдання зі зміцнення національних інтересів, гарантування безпеки й обороноздатності країни. Цілеспрямованість, наполегливість, відповідальність військових моряків допомагають їм долати всі випробування та гідно виконувати свій почесний військовий обов'язок, достойно нести свою важливу суспільну місію.

Високі вміння особового складу, ефективне використання можливостей сучасної техніки та збройних комплексів, пильність несення служби та бойових чергувань, вірність присязі, своїй справі та заповітним традиціям є запорукою успішної реалізації морської політики України.

У цей святковий день від усієї душі зичу всім вам миру, добра, благополуччя.

Чистих вам фарватерів та сім футів під кілем!

Голова Верховної Ради УкраїниВолодимир ЛИТВИН.

Підприємства Китаю вивчають пропозиції українських колег

«Сьогодні Україна і Китай — друзі і надійні партнери». Ця думка була лейтмотивом зустрічі в четвер Голови Верховної Ради України Володимира Литвина із заступником Голови Всекитайського комітету Народної політичної консультативної ради Китайської Народної Республіки Ван Ганом.

Вітаючи китайську делегацію, В. Литвин підкреслив, що українська сторона «високо цінує рівень співпраці, який налагоджено між парламентами двох країн, та сучасний стан міждержавних взаємовідносин, глибоко шанує історію наших взаємин». Він висловив сподівання, що подібні діалоги «дозволять піднести нашу співпрацю на якісно новий рівень».

Заступник Голови Всекитайського комітету Народної політичної консультативної ради Китайської Народної Республіки Ван Ган заявив, у свою чергу, що «розвиток дружби, партнерства й ефективній співпраці в різних галузях між Україною і Китаєм дає користь нашим народам». Він висловився за поглиблення міжпарламентських відносин та за налагодження контактів на рівні комітетів і політичних груп.

В. Литвин підтримав ініціативу китайської сторони стосовно розвитку взаємовідносин на рівні політичних фракцій. Він висловив переконання, що «це дозволить мати спільне бачення зовнішньополітичного життя та об'єктивно оцінювати політичні процеси в кожній із наших країн».

Сторони обговорили можливість знаходження спільних шляхів подолання впливів світової фінансової кризи. Наголошувалося на необхідності розвитку торговельно-економічних відносин, співпраці в науковій та військово-промисловій сферах, у космічній галузі. Йшлося також про використання китайського досвіду для підготовки в Україні Євро-2012. За словами заступника Голови Всекитайського комітету Народної політичної консультативної ради, «підприємства Китаю уважно вивчають перелік проектів, запропонованих українською стороною».

Учасники зустрічі висловили взаємну зацікавленість у подальшому зміцненні контактів і розвитку співробітництва на рівні парламентів, їхнього керівництва і груп дружби.

Прес-служба Верховної Ради України.

Кожен має зрозуміти свою відповідальність

Для зростання соціальних стандартів потрібно запропонувати зміни до державного бюджету, знайти джерела покриття видатків і провести відповідні розрахунки. На цьому наголосив на брифінгу Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Він заявив, що організатори блокування роботи парламенту і різного роду сценаріїв розвитку подій перебувають поза межами Верховної Ради або туди не ходять. «Це є просто намагання примусити всіх виконати передвиборні обіцянки одного з кандидатів у Президенти», — сказав він.

Він також повідомив, що запропонував розглянути і проголосувати за всі проекти постанов щодо кадрових питань або лише ті кандидатури, які не викликають заперечень. Але це також не було підтримано на погоджувальній раді. «Сьогодні як ніколи повинен працювати здоровий глузд, і кожен має розуміти свою відповідальність, — застеріг В. Литвин. — Сьогодні штовхають Україну і людей до провалля».

Голова Верховної Ради заявив, що готовий до позачергових парламентських виборів, але просить пояснити, як їх провести законно. «Я готовий у принципі до дострокових виборів, і навіть був би радий, якби відбулися дострокові вибори, — сказав В. Литвин. — Але для цього треба сісти у парламенті, деяким людям з'явитися у Верховній Раді і викласти свої аргументи й пропозиції щодо реалізації цього процесу, як це буде зроблено з дотриманням законодавства». Поза тим, зауважив він, якщо потрібно, то варто поставити питання про внесення змін до законодавства, відмовитися від закритих партійних списків. «Але таких же пропозицій немає. Більше того, цей процес тупо, вибачте на слові, блокується», —зауважив глава парламенту. Натомість, за його словами, зараз у деяких фракцій «є бажання на руїнах побудувати щасливе майбутнє».

Юліана ШЕВЧУК.

Володимир Литвин на Чернігівщині

Учора голова Верховної Ради Володимир Литвин у другій половині дня побував на Чернігівщині. Він взяв участь у третьому етапі Х конференції Чернігівської обласної організації Народної партії. Партійці обговорили нагальні завдання, актуальні у нинішній період.

Також В. Литвин поспілкувався з журналістами місцевих ЗМІ на прес-конференції. Голова парламенту детально проаналізував політичну ситуацію в Україні, виклав свої думки щодо виходу країни з кризи.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Віктора Лозінського позбавлено депутатського мандата

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 3 липня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Однак Партія регіонів знову заблокувала трибуну Верховної Ради, наполягаючи й надалі на включенні до порядку денного та результативному голосуванні за закон про підвищення соціальних стандартів — мінімальної зарплати та прожиткового мінімуму. Крім того, регіонали продовжували вимагати відставки міністра внутрішніх справ Юрія Луценка та міністра освіти і науки Івана Вакарчука.

Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович заявив, що Партія регіонів дасть можливість парламенту розглянути лише подання Генпрокурора. А решта питань не будуть розглянуті до прийняття законопроекту про підвищення соціальних стандартів. Водночас опозиція не пропонуватиме розгляд питання про соціальні стандарти у п'ятницю, оскільки ще працює спеціальна комісія, створена для вивчення цього питання. На погоджувальній раді регіонали погодилися розглянути лише одне питання — про позбавлення депутатських повноважень В. Лозінського.

О 10.25 регіонали зняли облогу з парламентської трибуни, і глава парламенту Володимир Литвин відкрив пленарне засідання. Михайло Чечетов (Партія регіонів) висловив подив: адже тиждень тому фракція БЮТ зверталася до Президента щодо присудження В. Лозинському звання Героя України. А на цьому тижні лідерка блоку, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, заявила про потребу притягнення депутата з її фракції до кримінальної відповідальності. «Чи це помилилися, чи це чистої води популізм? — запитував М. Чечетов. — Чи він герой, чи його треба віддавати під суд?»

Катерина Ващук (Блок Литвина) наголосила, що чинна система виборів до Верховної Ради заведе країну в глухий кут, адже депутати не можуть висловити свою думку супроти думки партійного лідера. Лідер фракції БЮТ Іван Кириленко нагадав, що бютівці двічі зверталися до глави парламенту з вимогою проведення позачергового засідання, запропонували порядок денний, однак Партія регіонів блокує засідання, «керує Верховною Радою». Парламентарій закликав припинити блокування трибуни і працювати. «Якщо фракція Партії регіонів знов заблокує трибуну, це означатиме, що вони бояться скасування депутатської недоторканності», — стверджував І. Кириленко.

Його підтримав і В'ячеслав Кириленко («НУ—НС»), нагадавши, що скасування депутатської недоторканності було передвиборним гаслом майже всіх представників у парламенті політичних сил. «Чому депутати думають про власну шкуру, а не про те, що обіцяли людям? — підкреслив депутат. — Такий підхід не робить честі Верховній Раді».

Ярослав Сухий (Партія регіонів) переконував, що в цьому питанні не повинно бути зайвих емоцій, адже сам факт, що депутат В. Лозінський написав заяву про складання депутатських повноважень, говорить сам за себе. Однак має бути громадський контроль, щоб слідство було неупередженим і об'єктивним, а злочинці понесли справедливе покарання.

В. Литвин застеріг: якщо розпочати розгляд інших питань, буде бійка в Верховній Раді. За його словами, це пообіцяли депутати-регіонали. «Я не буду брати участі у бійках, я закликаю одуматися і подумати, що ми робимо, — зауважив глава парламенту. — Кожен депутат повинен бути свідомий своєї відповідальності».

Голова Регламентного комітету Олександр Єфремов (Партія регіонів), доповідаючи питання про задоволення заяви депутата В. Лозінського про складання повноважень, нагадав передісторію. Він повідомив, що заява від депутата надійшла до комітету лише зранку, підготовлено відповідний проект постанови.

Володимир Литвин нагадав регламентні норми: якщо розглядати це питання як подання Генпрокурора, то треба спочатку надати п'ять днів народному депутатові, щодо якого висунуто звинувачення, на написання пояснень. Після того до 20 днів профільний комітет має готувати це питання, вноситься його на розгляд. Отож — місяць. А оскільки надійшла заява від депутата В. Лозінського такого змісту: «Для об'єктивного проведення слідства у кримінальній справі, порушеній щодо мене Генеральною прокуратурою України, прошу достроково припинити мої повноваження як народного депутата України за моєю особистою заявою відповідно до пункту 1 статті 81 Конституції України», — то є можливість швидше вирішити це питання.

За задоволення заяви В. Лозінського про складання депутатських повноважень проголосували 415 народних депутатів із 444 присутніх у сесійній залі. Партія регіонів — 164, БЮТ — 133, «НУ—НС» — 69, КПУ — 27, Блок Литвина — 20 і два позафракційні депутати.

Регіонали знов заблокували трибуну. В. Литвин оголосив 30-хвилинну перерву, зібравши лідерів фракцій на чергову погоджувальну раду.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Лозінського В. О.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Лозінського Віктора Олександровича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, виборчий блок політичних партій «Блок Юлії Тимошенко», у зв'язку з особистою заявою про складання ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

Київ, 3 липня 2009 року
№ 1610-VI.

Необхідно переконати людей повноцінно сплачувати податки

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко від імені парламенту привітав працівників Державної податкової служби з професійним святом. Він відзначив важливість роботи податкової адміністрації України та вручив кращим працівникам з різних куточків держави Почесні грамоти Верховної Ради.

Микола Томенко заявив, що вважає корисною просвітницьку та інформаційну роботу в суспільстві, яку зараз проводить Державна податкова адміністрація. «Кожен громадянин має усвідомлювати, що в основі вільного демократичного суспільства повинен бути платник податків. Громадянин має розуміти, що, з одного боку, він зобов'язаний чесно сплачувати податки, а з другого — мати безпосередній вплив на їх розподіл», — сказав М. Томенко.

Микола Томенко переконаний, що в умовах фінансово-економічної кризи дуже важливо, щоб приклад громадянам показували влада і бізнес. «Влада на всіх рівнях з точки зору оптимізації видатків на її утримання, а бізнес — з точки зору прозорості своєї діяльності та повноцінної сплати податків», — наголосив він.

Особливо, за словами М. Томенка, це стосується тих напрямків бізнесу, де достатньо високі заробітні плати та гонорари. Як приклад він навів те, що, за даними ДПА, лише чотири клуби футбольної Прем'єр-ліги мають прозорі умови оплати праці, решта поки що неактивно декларує доходи. Подібна ситуація існує і в багатьох засобах масової інформації, які в оплаті праці журналістів не дотримуються принципу прозорості.

«Тому треба зробити все, щоб переконати багатих людей у правильності і модності повноцінно сплачувати податки, оскільки це головна передумова перетворення України на економічно сильну державу», — сказав він.

Прес-служба Верховної Ради України.



Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко вручає Почесну грамоту Верховної Ради заступнику голови ДПА в місті Харкові Галині Феденко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Зараз у деяких фракцій «є бажання на руїнах побудувати щасливе майбутнє»

Асамблея підтвердила повноваження нашої делегації

З 22 по 26 червня відбулася третя частина сесії Парламентської асамблеї Ради Європи за участю постійної делегації Верховної Ради України. В її роботі взяли участь народні депутати: керівник делегації Іван Попеску, його заступник Ольга Герасим'юк, а також Оксана Білозір, Олена Бондаренко, Сергій Головатий, Григорій Омельченко, Юлія Новикова, Сергій Соболєв і Микола Шершун.

Народні обранці виступали під час обговорення таких питань, як «Перегляд з поважних причин раніше ратифікованих повноважень української делегації», «Створення статусу «Партнер за демократію», «Проект додаткового протоколу до Європейської хартії з питань місцевого самоврядування щодо права участі у справах місцевих органів влади», та «Проект протоколу №3 до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними громадами чи органами влади щодо регіональної співпраці в рамках єврорегіонів».

За словами Івана Попеску, найбільш значущими для української делегації подіями сесії стали ухвалення резолюції та рекомендації з питання «Перегляд з поважних причин раніше ратифікованих повноважень української делегації», обговорення доповіді Сергія Головатого «Стан прав людини в Європі і прогрес процедури моніторингу асамблеї», представлення під час профільного комітету Оксаною Білозір проекту доповіді «Трудова міграція і діаспори: індивідуальні права і відповідальність держав», засідання під головуванням керівника української делегації комітету бюро асамблеї щодо участі у «Форумі за майбутнє демократії» 22—24 жовтня цього року у Києві.

Він зазначив, що асамблея вирішила не скасовувати, а підтвердила повноваження української парламентської делегації. Україна і асамблея невідкладно вживатимуть всіх необхідних заходів для завершення процедури обрання судді Європейського суду з прав людини від України відповідно до їхніх зобов'язань за Конвенцією та статутом організації та консультативного висновку ЄСПЛ, у разі, якщо він буде.

Сергій МЕЛЬНИК.

За зміненим законом Президента фактично обиратимуть у парламенті



У цьому переконаний народний депутат, лідер руху «Фронт змін» Арсеній Яценюк (на знімку). Він повідомив, що ухвалені Верховною Радою в першому читанні зміни до закону про вибори Президента є фактичним втіленням ідеї вибору очільника країни в парламенті.

Згідно з запропонованими нововведеннями, буде створено новий механізм формування територіальних і дільничних виборчих комісій. Зокрема, документом пропонується закріпити право на подання кандидатур до складу виборчих комісій за депутатськими фракціями. Раніше це робили кандидати в Президенти. Подання до ЦВК вноситиметься за підписом голови фракції, до ДВК — за підписом голови фракції або за його дорученням уповноваженим представником у відповідному територіальному окрузі. Кандидатури, внесені до складу виборчих комісій парламентаріями, включаються обов'язково, а кандидатами на пост Президента — за результатами жеребкування.

Такої практики раніше в країні не було, наголосив Арсеній Яценюк. Фактично цим нововведенням вибори глави держави зводяться лише до реалізації права громадян на голосування, але не на вибори, бо обмежуються права кандидатів, які самовисуваються, або висуваються політичним партіями, не представленими у парламенті. Водночас кандидати від сил, представлених у Верховній Раді, матимуть штучно створені привілеї. Особливо загрозливою ця тенденція виглядає у світлі сучасної політичної ситуації, коли у парламенті існує п'ять політичних сил. Якщо вони згідно з пропонованою редакцією закону внесуть по дві кандидатури, які не можна буде відхилити, їх назбирається десяток, а загальний склад ТВК і ДВК малих виборчих дільниць, приміром, усього становить 15 осіб. Враховуючи здатність парламентаріїв «домовлятися», можна припустити, що в комісіях буде створено ситуацію, коли більшість членів представлятимуть одного кандидата на пост глави держави, наголошує Арсеній Яценюк. На його думку, запропоновані зміни є «абсурдними, антидемократичними, і такими, що не ґрунтуються на будь-яких законних підставах, або грубо порушують принцип рівності кандидатів». На думку політика, автори законопроекту (Олександр Лавринович, Андрій Портнов, Роман Зварич та Олена Лукаш) намагаються шляхом таких корекцій чинного законодавства «просунути» найскандальнішу позицію «ново-коаліційних» конституційних змін, а саме про вибори Президента в парламенті.

Запропонований законопроект передбачає ще цілу низку загрозливих, на думку Арсенія Яценюка, змін. Як от, приміром: підсумковий протокол вважатиметься легітимним, навіть якщо хтось із членів комісії не погодиться його підписати, особлива думка членів комісії не вноситиметься в протокол, а подаватиметься на окремому аркуші, ЦВК отримає право знімати кандидатів з виборів на власний розсуд, без розгляду в суді. Арсеній Яценюк планує звернутися до країн великої вісімки, Ради Європи та ОБСЄ, аби попередити ухвалення таких змін до закону про вибори Президента України. Якщо ж це не допоможе, і документ усе ж таки приймуть в цілому, політик обіцяє звернутися в Конституційний Суд, аби попередити «наймасштабнішу фальсифікацію виборів глави держави».

Надія СМІЯН.

Глава держави має сам створити і очолити уряд

Голова парламентського Комітету з питань національної безпеки та оборони Анатолій Гриценко (на знімку), перебуваючи на Дніпропетровщині, зустрівся з колективом ДКБ «Південне», а також поспілкувався з журналістами. На прес-конференції, зокрема, йшлося:

Про «Громадянську позицію»

Заснована А. Гриценком громадська організація з такою назвою планує брати участь у виборах різних рівнів — від сільських до Верховної Ради. Що стосується принципу проведення майбутніх місцевих та парламентських виборів, то, на його переконання, вибори до місцевих рад, включаючи обласну, мають проводитися винятково на мажоритарній основі, а до Верховної Ради та парламенту Криму — за пропорційною системою з відкритими списками кандидатів. Також А. Гриценко заявив про своє негативне ставлення до ідеї двопалатного парламенту в Україні, бо це тільки уповільнить роботу парламенту.

Про вибори

Передвиборна президентська кампанія в Україні фактично розпочнеться у другій половині жовтня, а не у вересні — з огляду на «спільне бажання» скоротити її тривалість до трьох місяців, прогнозує народний депутат. При цьому А. Гриценко підтвердив свій намір балотуватися на посаду глави держави. «Я відбувся в цьому житті, але не можу спокійно дивитися на те, що твориться навколо. Я вирішив жити в Україні, але не хочу жити в такій Україні. Я хочу поборотися за іншу країну. Якби я бачив сильнішого із тих, хто називає себе кандидатами, а тим більше переможцями, якби я бачив людину, яка більш ефективно, більш професійно, більш відповідально виконає функції глави держави і Верховного командувача Збройних Сил, яка більш відповідально може відстояти український інтерес, я б не висував свою кандидатуру», — так він пояснив своє рішення.

Про «Конституцію порядку»



Відповідаючи на запитання «Голосу України», за допомогою яких важелів, у разі обрання Президентом, він збирається міняти ситуацію в країні, А. Гриценко запропонував ознайомитися з його проектом «Конституції порядку», де пропонується скасувати недоторканність депутатів, ліквідувати райдержадміністрації та змінити функції облдміністрацій — із розпорядчо-директивних на координаційно-контрольні (але не створювати їхні філії в районах, як пропонує В. Ющенко). А головне — дати право Президентові самому створити і очолити уряд. Тоді, каже він, в Україні буде один уряд, а не три, і Президент матиме змогу виконати свої передвиборні обіцянки.

Про відносини з Російською Федерацією

Щодо відносин з РФ, то вони мають бути взаємовигідними й рівноправними, — вважає він. «Коли хтось говорить, що Росія на Україну тисне, я поставив би питання по-іншому: це Україна дозволяє на себе тиснути. Росія проводить свою сильну, часом дуже сильну, часом дуже агресивну політику, відстоюючи свої інтереси. Так само повинна діяти Україна», — сказав А. Гриценко.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровськ.

Слово — не горобець

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Дві поспіль спроби фракції БЮТ затвердити цього тижня новий склад Кабінету Міністрів зазнали невдачі. Партія регіонів стійко витримала свою лінію: спочатку — зміни в законодавстві про прожитковий мінімум і мінімальну зарплату, потім — кадрові питання. Два позачергові пленарні засідання Верховної Ради завершились лише виділенням 10 мільярдів для фінансування об'єктів, які готуються до Євро–2012, а ще — складанням повноважень народним депутатом від фракції БЮТ Віктором Лозінським.

Власне, довкола цього колишнього народного обранця розгорталися політичні, і не тільки, події. Нагадаю: декілька тижнів тому країну сколихнуло вбивство селянина в Голованівському районі на Кіровоградщині. Спочатку Віктор Лозинський і його гості — районний прокурор і начальник райвідділу міліції — стверджували, що вони захищалися, а постраждалий помер у лікарні. Цікаву позицію зайняли його колеги із фракції БЮТ. Вони казали про те, що пана Лозінського треба представити до нагороди, розповідали про його чесноти. Особливо палко відстоював підозрюваного у скоєнні злочину Володимир Яворівський. То, може, і йому варто було б написати заяву про складання депутатських повноважень?

Не відставав від них і міністр внутрішніх справ Юрій Луценко, який в ефірі одного з телеканалів заявив про те, що в підозрюваних не було навіть зброї у руках. (Зроблю невеликий відступ і наголошу: за такі слова, які потім спростовує слідство, міністр має подати у відставку. Адже слово — не горобець. Тим паче після «підмоченої» скандалом в аеропорту Франкфурта-на-Майні репутації, внаслідок якого постраждав імідж країни.) Напевно, потрібно замислитися над своєю поведінкою і першому віце-прем'єру Олександру Турчинову, який також захищав свого колегу по партії, і теж подати у відставку. Бо як можна пропагувати Боже слово і захищати підозрюваного в порушенні головної Божої заповіді — «Не убий»!

Слідство ще триває, відкриваються нові факти. Сподіватимемося, що новітні «феодали» — інакше таких людей назвати не можна — отримають по заслугах. Не зрозуміло інше, як такі люди потрапляють у списки партійної сили, девізом якої був слоган «Справедливість є! За неї варто боротися»? Чому громадяни голосують за демагогів і лицемірів?

Наступний тиждень Верховна Рада працюватиме в сесійному режимі. Отож будемо сподіватися, що народні обранці прислухаються до слів Голови Верховної Ради Володимира Литвина і приймуть закон про вибори народних депутатів за відкритими списками, щоб наші громадяни більше не купували «котів у мішках».

Володимир КОРОЛЮК.

У НОМЕР

ЗАПОРІЖЖЯ

Влада починається з громадян

Хоча не всі запоріжці ознайомилися із проектом змін до Конституції, запропонованим Президентом України, в їхньому ставленні до держави і своїх громадянських прав та обов'язків простежується система усталених поглядів.

Про це свідчать результати соціологічного дослідження, проведеного у червні громадською організацією «Південноукраїнський гуманітарний альянс» на території регіону. Було опитано 1300 жителів області, 54 відсотки яких висловилися за прийняття Основного Закону на всеукраїнському референдумі. Прихильники його загальнонародного ухвалення переважають у всіх соціально-професійних та поселенських групах. Ще чверть опитаних пропонує приймати його новий текст на засіданнях спеціально створеної Конституційної асамблеї, що, на їхню думку, дозволить уникнути політизації та значно підвищить якість законотворчості. І лише 9 відсотків респондентів згодні довірити коригування Основного Закону парламентаріям.

Примітно й те, що 79 відсотків опитаних хочуть особисто обирати главу держави, і лише 3 відсотки готові передати це право народним депутатам. Переважна більшість жителів області віддає перевагу відповідальній місцевій владі, що повинна спиратися не на партійні доктрини, а на професійних та відданих фахівців. Про це свідчать відповіді на запитання стосовно моделі формування рад. Причому лише 7 відсотків респондентів висловилися за збереження пропорційної системи із «закритими» виборчими списками, а 48 — бажають обирати не «темну конячку», а голосувати за конкретних кандидатів. Тобто, майже половина запоріжців виступає за повернення до мажоритарної системи виборів, хоча кожний п'ятий з опитаних не такий категоричний і не заперечує проти пропорційної системи з «відкритими» списками.

Ці дані оголосив, відкриваючи засідання ради старійшин, голова Запорізької обласної державної адміністрації Олександр Старух.

— Хоча деякі положення проекту виявилися занадто складними для розуміння широкого загалу, в цілому цифри переконують, що народ не готовий відмовитися від частини своїх прав, подарувавши їх депутатам, — зауважив він.

З такою позицією згідні й члени ради старійшин. Серед іншого лунали й пропозиції про введення механізмів відповідальності представників влади, зокрема парламентаріїв, і критика існуючої виборчої системи, котра робить народного обранця підзвітним не його виборцям, а партійному керівництву. Та головною передумовою ефективного функціонування держави, запорукою суспільної злагоди і добробуту, на думку всіх без винятку учасників дискусії, є активна участь у житті держави громадян, суворе дотримання законів та безумовне виконання конституційних норм і положень.

Микола МАНЬКО.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Бірюка Л. В. Барабанова Олександра Володимировича за № 287/13.

Кабмін дозволив Аграрному фонду закуповувати зерно нового врожаю *(УНІАН)*



СБУ проводить дослідчу перевірку фактів незаконного виселення в 1944 році кримських татар, заявив голова СБУ Валентин Наливайченко *(УНІАН)*

РІВНЕНЩИНА

Переробників молока звинувачують у змові

Селяни області звернулись до Кабміну та особисто до Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко по допомогу. Вони підозрюють молокопереробні підприємства у змові. Адже ті за один день одночасно знизили закупівельні ціни на молоко. Загалом лише за останні місяці ціни на молоко на Рівненщині знизилися на тринадцять відсотків. Тому селянам стає невигідно займатися його виробництвом, і вони вирізують корів. Лише торік їх стало менше на 11 тисяч. Загалом в області нині утримується 128 тисяч корів (84 відсотки — в особистих селянських господарствах), що становить 47 відсотків до рівня 1990 року.

Вл. інф.

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Даїшника побив водій

Із струсом головного мозку госпіталізували прапорщика міліції УМВС України у Вінницькій області після зупинення ним водія іномарки.

— Перше, що зробив порушник на вимогу пред'явити документи, двічі вдарив інспектора в обличчя, — пояснили інцидент у відділі профілактики обласної ДАІ. — Двом міліціонерам ледве вдалося вгамувати кремезного чолов'ягу. Для його рук навіть «браслети» наручників виявилися замалі.

Зі швидкістю 160 кілометрів на годину летів того вечора «Фольксваген Пасат» барським шосе після виїзду з Вінниці. Інспектори ДАІ переслідували порушника на відстані 25 кілометрів. Зупинити автомобіль з російськими номерами вдалося тільки після того, коли заблокували дорогу. Після брудної лайки водій дав волю кулакам. Сліди крові залишилися на формі міліціонера, авто й навіть на футболці порушника.

У Жмеринському райвідділі міліції, куди його доставили члени слідчо-оперативної групи, затриманий погрожував правоохоронцям поквитатися з ними завдяки зв'язкам у російському посольстві в Україні. Порушник виявився капітаном російської армії. На Вінниччину приїхав у відпустку до батька. Пізно вночі, коли хміль почав виходити з голови, затриманий вибачився перед міліціонерами.

За непокору працівникам міліції та хуліганські дії прокуратурою Жмеринського району порушено кримінальну справу. Про негативну поведінку офіцера поінформували Посольство Росії в Україні та командування військової частини, де служить затриманий.

Віктор СКРИПНИК.

КРИМ

Депутатська машина збила дитину

В Ялті авто, що належить депутатові міськради, смертельно травмувало семилітнього хлопчика. Власник легковика Дмитро Бєляєв пояснив: інцидент стався, коли водій депутата їхав додому на обід, самого Бєляєва в момент аварії в машині не було. «Винуватий водій чи ні, з`ясує судова експертиза, я ж хочу висловити співчуття родині загиблої дитини».

Вл. інф.

Птахам у заповіднику шкодять автомобілі та сміття

На Білосарайській косі, улюбленому місці відпочинку мешканців Донеччини, цими днями багатолюдно й... брудно. Адже ця територія узбережжя Азовського моря офіційно не має статусу пляжу, а отже, прибирати її теж ніхто не зобов'язаний.

Водночас тут розташована частина регіонального ландшафтного парку «Меотида», а на краю коси щороку оселяються сотні птахів. Сідаючи на смітник, пернаті ризикують заразитися специфічними інфекціями. Співробітники парку тривалий час ведуть боротьбу з відпочивальниками, які воліють заїжджати на косу на автомобілі. Поки що нічого кращого, ніж перекопати дорогу, екологи не придумали. Втім, бездоріжжя не лякає власників всюдиходів, які можуть заїхати на узбережжя через розташовані поруч бази відпочинку, заплативши охоронцю лише 50 гривень.

За словами начальника відділу рекреації регіонального ландшафтного парку «Меотида» Андрія Кияненка, Цивільний кодекс передбачає штраф за порушення режиму охорони природно-заповідних територій від 51 до 85 гривень. «Питаємо в туристів, як вони потрапили сюди, а ті відповідають: «Пляжем приїхали», — каже А. Кияненко. — Справжнього власника машини іноді неможливо знайти, щоб покарати. Більшість із них — представники бізнесу або «при посадах», а документи оформлені на якихось родичів тощо».

«Автомобілі псують природне покриття, тобто середовище проживання тварин і птахів, під колесами гинуть унікальні рослини», — підкреслює голова громадської організації «Чистий берег» Юліан Михайлов. Активісти організації у розпал сезону двічі на тиждень збирають сміття на Білосарайській косі у пластикові пакети, а потім власним коштом вивозять їх на звалища. За один такий рейд іноді доводиться вивозити до чотирьох тракторних причепів зі сміттям. Адже влітку узбережжя перетворюється на велике наметове містечко, а після сотень відвідувачів у зеленій частині коси залишаються тонни відходів. Активісти «Чистого берега» поставили кілька сміттєвих контейнерів на краю коси і намагаються пояснити відпочивальникам правила поведінки.

Директор комунально-курортного підприємства села Мелекіне Першотравневого району Володимир Попович поскаржився, що комунальникам у курортній зоні бракує сміттєзбиральної техніки: «В нашому розпорядженні лише два трактори, два сміттєвози, один орендований ваговоз та тринадцять «бійців». Із таким небагатим арсеналом підприємству доводиться обслуговувати декілька десятків кілометрів узбережжя, де розташована більш як сотня баз відпочинку».

Ліна КУЦ.



На знімках: активісти-екологи вивозять зібране на пляжі сміття.

Фото Світлани АГАДЖАНЯН.

«Кіна не буде...»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Наприкінці квітня цього року відбувся черговий з'їзд Національної спілки кінематографістів України, на якому було обрано нового голову Сергія Тримбача. Відтоді, за словами пана Тримбача, почався «наступ» на спілку, як-то скарги, заяви та погрози до різних інституцій. Адже колишній очільник легко здаватися не захотів. Та все одно до Міністерства юстиції було направлено офіційну інформацію про внесення змін до складу керівних органів Спілки кінематографістів.

— Ми понад півтора місяця, — розповідає С. Тримбач, — вели перемовини з міністерством — жодних претензій до нас не було. А коли настав час виносити своє рішення, люди в міністерстві помітили, що, виявляється, ми не подали кілька документів і на нас є скарги. А це, мовляв, «не дає правових підстав для взяття до відома інформації про зміни у складі». Чому ж було не сказати про це раніше? Ми б усе донесли. А зі скаргами взагалі кумедна ситуація. Вони були, є і будуть, адже охочі поскаржитися знайдуться завжди.

А саму відповідь Міністерства юстиції пан Тримбач із колегами називають «чиїмось замовленням». Буцімто це і є одним із ударів по спілці. У спілчан навіть є «підозрювані», проте їх прізвища без доказів вони називати відмовилися. Наразі приступити до виконання своїх обов'язків новообраний голова не може, права підпису не має. До того ж заморожено всі рахунки Спілки кінематографістів. Побоювань стосовно того, що це може спричинити, в доповідачів чимало.

— Уявіть, усі наші рахунки заблоковано. Коли буде суд і чи буде він узагалі — ніхто не знає. А тим часом ми навіть не можемо платити за комунальні послуги. Іще так пару місяців — і ми опинимося у боржниках. А що в нас роблять з боржниками? Виселяють, — каже Олег Фіалко, заступник голови Спілки кінематографістів.

Ще один варіант розвитку подій — визнання Будинку кіно приміщенням, яке не має хазяїна. А це, буцімто, ще одна можливість його відчуження. І наостанок — третій сценарій: розпочати реконструкцію будівлі, в яку уже після завершення робіт, переконує Сергій Тримбач, Будинок кіно навряд чи повернеться. Принаймні, зі своїми нинішніми функціями. Адже розміщується він у центрі столиці, тож є ласим шматочком для будь-якого бізнесмена.

Щоб завадити цьому, кінематографісти збираються звернутися із відкритим листом до Голови Верховної Ради України, Президента, Прем'єр-міністра із проханням про допомогу. Адже своїми силами, думають спілчани, вони, швидше за все, не справляться.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Курортників поменшало: мільйон, який не радує

В Укрзалізниці відзначили спад пасажиропотоку в кримському напрямку. «За червень знизилися пасажирські перевезення порівняно з торішніми на 5 відсотків у внутрідержавному сполученні, а в міждержавному спад суттєвіший — до 20 відсотків».

За даними Мінкурортів і туризму автономії, з початку року потік відпочивальників упав майже на 17 відсотків, їх число лише на підході до піку сезону перевищило мільйон чоловік. Кількість гостей півострова становить нині 1019,9 тисячі душ. При цьому організовано в санаторно-курортних закладах і туристських підприємствах відпочило 265 тисяч осіб, що на 22,6 відсотка менше, ніж за цей само період торік.

Віктор ХОМЕНКО.



У пошти — жіноче обличчя

Галина Ночвай із Житомира **(на знімку в центрі)** здобула титул «Пані пошта» на обласному конкурсі «Пані пошта Житомирщини—2009». Тут демонстрували свій професіоналізм, ерудицію, комунікабельність та привабливість вісім фіналісток — представниць семи центрів поштового зв'язку і обласної дирекції «Укрпошти».

Галина Ночвай найкраще проявила себе у багатьох конкурсах і представлятиме область на другому всеукраїнському конкурсі професійної майстерності. Титул «Пані глядацьких симпатій» отримала листоноша з Бердичева Марина Брижук **(на знімку ліворуч)**.

Залишається додати, що в пошти і справді жіноче обличчя. Як розказав керівник Житомирської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Олександр Нечипорук, у галузі в області працює майже чотири тисячі чоловік, з них більше трьох з половиною тисяч — жінки.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

Рівень води в деяких річках залишається небезпечно високим

У Польщі підбивають перші підсумки повені, яка з минулого тижня охопила чотири південні регіони країни — Підкарпаття, Малопольщу, Нижню Сілезію та Сілезію. Сумарні втрати оцінено у 800 мільйонів злотих. Найбільше, 380 мільйонів злотих, на відновлення знищеної водною стихією інфраструктури потребує сусіднє з Україною Підкарпатське воєводство, де вода пошкодила 12 мостів, три з яких зірвала з опор. Саме на його території найбільше потерпілих від повені населених пунктів. Зокрема, містечко Ропчиці, яке накрила півтораметрова хвиля, завдавши шкоди на понад 70 мільйонів злотих. Частина міста все ще перебуває під водою. Залишається складною і ситуація в районі Клодзко (Нижньосілезьке воєводство) на кордоні з Чехією, де рівень води місцевої річки Бистриця все ще небезпечно високий.

Тим часом природа дає про себе знати мешканцям інших регіонів країни — щоправда, лише у вигляді короткочасних злив і граду, які також призвели до нетривалих підтоплень вулиць та проблем зі сполученням у Гданську, Варшаві, Лодзі, Білостоку та низці інших населених пунктів Польщі. Загалом середня кількість опадів у червні становила в Польщі 150 літрів на 1 квадратний метр, при 90-літровій нормі для цієї пори року.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Польща.

Усі рибалити!

У командних змаганнях зі спортивного рибальства на кубок голови Кам'янець-Подільської районної адміністрації Хмельницької області, які мають відбутися 18 липня на Дністрі, планують узяти участь любителі риболовлі з дев'яти областей.



В адміністрацію вже надійшло понад 80 заявок. За інформацією РДА, турнір рибалок проходитиме у два етапи: спочатку проведуть відбірковий тур, а в другому турі виступлять кращі.

Така популярність рибальського свята, вочевидь, стала наслідком недавно проведеного спільними зусиллями міста та району всеукраїнського фестивалю водних видів спорту «Аквадром» **(на знімку).**

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото автора.

«Промені любові» від принцеси Марії

Понад 100 тисяч гривень виділила принцеса Саксонії-Альтенбург Марія для відпочинку дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки з Коропецької та Бережанської шкіл-інтернатів, а також притулку «Пресвята родина» благодійного фонду «Карітас». Вони відпочивали в одному з найкращих таборів області, що в селі Скоморохи Бучацького району. Однією з умов принцеси було те, що дітей віком від 10 до 15 років вчили, що успіх у житті залежить передусім від них, але й відповідальність за це також лежить на них. Кожен написав свою історію успіху, де намагався зазирнути в майбутнє. Ці твори читатиме принцеса Марія.

— Річ у тім, — розповів координатор проекту «Промені любові», депутат обради Володимир Карпінський, — що держава опікується такими дітьми до 18 років, а далі вони можуть розраховувати лише на себе. Тому ми намагалися розвинути в них якості лідерів, вчили працювати в команді, давали знання про підприємництво. Кожен день перебування в таборі мав власну назву: «День самоврядування», «День лідерства», «День дружби» тощо. Діти самі написали свою конституцію — правила, за якими жили в таборі. Багато запам'яталося вражень від екскурсій до Кам'янця-Подільського та Хотина.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Перегони поліським бездоріжжям

Учора в Україні стартували змагання АТЛ-трофі-2009 —перший етап кубку з трофі-рейдів. Траса перегонів — одна з найскладніших у СНД, бо прокладена важкопрохідними покинутими лісовими дорогами і цілковитим бездоріжжям Київської, Житомирської, Рівненської та Волинської областей. Кожна велика зупинка, так званий бівуак, передбачає таборування та відпочинок, спілкування з місцевими жителями, а 10 липня — нагородження і вшанування переможців.

У перегонах беруть участь провідні спортсмени України, учасники і призери міжнародних змагань і легендарного марафону Дакар, члени клубів позашляховиків з Росії, Білорусі, Польщі і Прибалтики, відомі в Україні політики Євген Червоненко, Микола Катеринчук, Віктор Янукович, Ігор Франчук, Едуард Зейналов, Олександр Садиков, а також Рафік Ель-Халабі з Лівану.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Гідроцикл скалічив стареньку

У мікрорайоні Намив молодий хлопець на водному мотоциклі розігнався до граничної швидкості, вискочив на піщаний пляжний берег і вчинив наїзд на 70-річну жінку, котра приймала сонячні ванни. У важкому стані її доставлено до лікарні швидкої допомоги, де за її життя продовжують боротися лікарі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Миколаїв.

ФОТОФАКТ

Міжнародний зліт повітроплавців стартував поблизу Мінська.



Таксисти вимагають провести пенсійну реформу, інакше вони заблокують держустанови

У Львові таксисти провели віче, на якому вимагали провести пенсійну реформу та змінити порядок оподаткування приватних підприємців. Зокрема, на вічі було зачитано звернення до Президента України з вимогою скасувати постанову Кабміну № 336 від 14 квітня 2009 року. Цей документ змушує підприємців, які сплачують єдиний чи фіксований податок, доплачувати до Пенсійного фонду як мінімум 124 гривні за себе та 208 гривень за кожного з членів своєї сім'ї (якщо вони не отримують заробітну плату, з якої йдуть пенсійні відрахування).

Львівські таксисти твердять, що згодні платити додаткові кошти до Пенсійного фонду, але лише за умови створення персональних пенсійних рахунків для кожного. «Чому ми маємо платити за інших? Персональних пенсійних рахунків немає в державі? Тоді потрібно проводити реформу і запроваджувати такі зміни», — наголосив голова Асоціації вільних профспілок автотранспортників України Андрій Корчинський.

За словами організаторів віча, акції протесту таксисти проведуть у восьми обласних центрах України. У 20-х числах липня вони мають намір зібратися разом у Києві і заблокувати роботу секретаріату Президента і Кабінету Міністрів та поставити блокпости біля державних установ.

Ірина ЄГОРОВА.

15 атракціонів не витримали перевірки

У Дніпропетровській області 15 атракціонів знято з експлуатації після перевірок інспекцією територіального управління Держгірпромнагляду. Загалом під час перевірок виявили 67 порушень, до адміністративної відповідальності притягнуто 13 працівників, із них шестеро — керівників. Про це йшлося на спільному засіданні обласної ради з питань безпечної життєдіяльності населення та ради теруправління Держгірпромнагляду.

Сьогодні на території області працюють 87 атракціонів підвищеної небезпеки, в тому числі 14 — пересувних, які мають дозволи на експлуатацію. Особливе занепокоєння інспекторів з охорони праці викликають надувні гірки-батути. Адже «Правила будови і безпечної експлуатації атракціонної техніки» на ці гірки та на водяні розважальні об'єкти не поширюються.

Тетяна КОЛДЯДИНСЬКА.

СВІТ КОРОТКО

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Депутати повернули скарбниці півмільйона фунтів

Майже 650 тисяч фунтів повернули державній скарбниці 264 депутати палати громад британського парламенту після початку журналістського розслідування газетою «Дейлі телеграф» про систему компенсації видатків парламентаріїв. Відповідно до офіційної заяви, зробленої в парламенті, ці виплати здійснено з 1 квітня цього року й не обов'язково пов'язано з публікаціями в пресі. Серед парламентаріїв найбільші суми повернули міністр охорони здоров'я Філ Хоуп (близько 43 тисяч фунтів), міністр культури Барбара Фолетт (33 тисячі) і відповідальний за питання юстиції в тіньовому кабінеті опозиційної Консервативної партії Елеонор Лейнг (25 тисяч).

«Голос України» не раз писав про нещодавній скандал навколо зловживань депутатами системою компенсації їхніх видатків з бюджету, що збурили британський парламент. На тлі численних вимог про давно назрілі реформи прем'єр Великобританії Гордон Браун оголосив про створення незалежного органу для контролю над видатками депутатів і про прийняття кодексу поводження парламентаріїв. Усі документи про їхні витрати публікуватимуться в Інтернеті, і така практика стане традиційною, додав Браун.

США

За прощання із Джексоном братимуть гроші?

Церемонія прощання з Майклом Джексоном, що відбудеться 7 липня в Лос-Анджелесі, буде платною, **повідомляють західні ЗМІ**. Ця церемонія, масштабна і дорога, відбудеться на стадіоні, розрахованому на 20 000 місць. За деякою інформацією, за вхід на стадіон із шанувальників стягуватимуть плату (близько 25 доларів). Для тих шанувальників, які не зможуть потрапити на стадіон, зовні будинку встановлять велетенські екрани, на яких демонструватимуть прощання зі співаком. Повідомляється також, що труну з тілом Майкла Джексона доставлять у кареті, запряженій кіньми.

Тим часом компанія, що опікувалася організацією концертів Майкла Джексона в Лондоні, опублікувала коротке відео, зроблене на одній з останніх репетицій поп-короля. У ролику, знятому 23 червня, за два дні до смерті співака, показано, як він виконує пісню й танцює. На записі видно, що 50-річний Джексон бадьорий і повен сили. Він енергійно рухається й зовні не схоже, що в нього якісь проблеми зі здоров'ям.

ПЕРУ

Страшна ДТП на півдні країни

На автотрасі зіштовхнулися два рейсові автобуси. Як повідомили в дорожній поліції, у результаті автокатастрофи загинуло щонайменше 23 особи і ще 31 одержала тяжкі поранення. За попередніми даними, винуватцем трагедії є загиблий водій одного з автобусів, що вискочив на смугу зустрічного руху, щоб обігнати автомобіль.

Рівень аварійності на перуанських дорогах є одним з найвищих у світі. У 2008 році, за офіційними даними, у дорожньо-транспортних пригодах загинуло 875 осіб, більш як 5000 було поранено.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 122 (4622)
СУБОТА, 4 ЛИПНЯ 2009

Луганський національний університет випускає цього року 9 тисяч студентів та пропонує їм збиратися у Братство студентів-випускників *(Укрінформ)*



Президент США Барак ОБАМА заявив, що США хочуть вибудовувати відносини з Росією на основі рівності *(УНІАН)*

СПОРТ

ФФУ схвалила стадіон «Ювілейний»

Футбол. Інспекційна комісія ФФУ здійснила повторну перевірку стадіону «Ювілейний» у Сумах, на якому гратимуть матч за Суперкубок України («Динамо», Київ — «Ворскла», Полтава, початок о 20.45). «Після повторної перевірки стадіону комісія дійшла до цілковитої згоди вважати можливим проведення футбольного фінального матчу за Суперкубок України на даній спортивній споруді», — сказано в листі першого віце-президента, виконавчого директора ФФУ Олександра Бандурка.

Дві новини

З табору київського «Динамо» надійшли дві новини: погана і дуже погана. Перша — нападник Ісмаель Бангура після двох сезонів виступів за біло-синіх перейшов до французького «Ренна». Сума трансферу становила 11 мільйонів євро. Динамівський клуб і його численні прихильники дякують Ісмаелеві за виступи в клубі і бажають успішної кар'єри у французькій Лізі 1.

Друге — позавчора у одній з клінік Мюнхена (Німеччина) нападникові «Динамо» Артемові Кравцю зроблено операцію на прямому м'язі стегна. Хірургічне втручання пройшло успішно. У клініці Артем пробуде до понеділка, після чого повернеться до тренувального табору «Динамо» в Австрії. Звідти разом із командою вирушить до Києва. Лікарі припускають, що відновлення футболіста триватиме від півтора до двох місяців.

В. Б.

Козир нашої команди

Футбол. Турнір Всесвітньої універсіади. **Група D.** Канада—Марокко. 1:0.

Чехія—Україна. 1:1 (пенальті — 3:5). Голи: Стутни, 77 — Старгородський, 84.

Україна: Кисилиця, Запорожан, Піскун, Гребинський, Башлай, Старгородський, Гордя, Микуляк, Монахов, Худоб'як, Шевчук; на заміну виходили — Гунченко, Крохмалюк, Чорний.

Матч відбувався за досить несприятливих умов. Після дощу газон на полі стадіону ФК «Локомотив» перетворився на суцільну кашу. Ну а сама гри була бойовою і азартною. Нашим футболістам довелося відігруватися. Але українці руки не опустили, а грали мужньо, як кажуть у таких випадках, через не можу і таки добилися свого, забили рятівного м'яча.

Ну, а вміння реалізовувати післяматчеві пенальті, схоже, наш вагомий козир. Нагадаємо, що й з марокканцями ми мали перевагу в цьому компоненті. Але попереду у збірної України значно складніше завдання. Для того, щоб продовжити боротьбу за медалі, нашій команді необхідно вигравати сьогодні у канадців.

А поки що команди мають такі здобутки: Чехія — 4 очка, Канада — 3, Україна — 2, Марокко — 1.

Олександра ПЕРВУШКІНА, студентка КНУ імені Т. Шевченка (з Бєлграда).

Кувалда та молоток — зброя... Чия?

ТЕМА

Минулого вівторка вандали понівечили роботу відомого скульптора Сергія Меркулова, архітекторів Олександра Власова та Віктора Єлізарова — пам'ятник Леніну в центрі столиці.


Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Створений 1938 року для радянського павільйону на Всесвітній виставці у Нью-Йорку, він встановлений на бульварі Шевченка в 1946-му. Його точну копію пізніше помістили в одному із залів Верховної Ради СРСР (нині — Держдуми РФ), де вона перебуває і досі. Пам'ятник — витвір мистецтва, який напрочуд вдало вписався в тополеву алею бульвару, що визнають і фахівці, й ті, для кого Ленін — тиран.

Дискусії про знесення цього пам'ятника в Україні розпочалися після проголошення незалежності — на початку 1992 року. Але захисники вождя світового пролетаріату аргументували свою позицію тим, що пам'ятник занесений до реєстру ЮНЕСКО. В такому разі його не те, що зруйнувати — переносити не можна, оскільки цивілізований світ ретельно дотримується рекомендацій цієї організації.

Щоправда, авторам версії щодо «реєстру ЮНЕСКО» вірили на слово, не завдаючи собі клопоту зазирнути в нього. А коли зазирнули, то з'ясувалося, що київського Леніна там немає. Що не означає, ніби пам'ятники можна нівечити кувалдами, молотками чи іншою «зброєю»... кого — пролетаріату, вандалів, патріотично налаштованих громадян? Але цей монумент все-таки охороняється державою, оскільки занесений у національний реєстр нерухомих пам'яток Кабміну. Аби будь-що з ним зробити, уряд має ухвалити рішення, без чого ніхто не має права монумент ні зносити, ні псувати.

Насправді мав рацію хтось із великих, який сказав, що історія нічого не вчить. Прадіди нинішніх ура-патріотів, котрі пішли за Леніним майже століття тому, разом із ним пристрасно заперечували — хто релігію, хто тодішніх тиранів. Так само, як і нинішні його обвинувачі, руйнуючи пам'ятники. Але ми будуємо демократичну країну, в якій одні люди захоплюються Бандерою і Мазепою, а інші Леніним — їхнє право. Що аж ніяк не привід для знищення пам'ятників тим чи іншим. З другого боку, в такий спосіб «скидаючи» Леніна, хіба ми не робимо те саме, що й він свого часу? Хіба ті, хто виявляє такий «героїзм», не розпалюють ненависті, не порушують права інших людей — найцінніше надбання демократії?

А ще — чому мовчать головні ініціатори знесення пам'ятників тоталітарному режиму — політичні лідери країни, зокрема Президент, який торік видав про це указ? Війну пам'ятникам проголосили, але чомусь ніхто не подбав, у якийсь спосіб цю ідею реалізувати. Натомість порядок замінили кувалда та молоток, якими крадькома та вночі недоумкуваті «патріоти» розтрощили працю творців — така от моторошна народна самодіяльність...

Проблема є — хто б сперечався. Але вона цілком розв'язувана. Це давно зробили в багатьох постсоціалістичних країнах, облаштувавши для ідолів спеціальні парки та площі, які нині за чималі гроші відвідують туристи. Хто не хоче — не відвідує, але й нівечити чи нищити пам'ятники — зась.

Тим часом вартість реставрації пам'ятника Леніну, за оцінкою відомого скульптора Олега Пінчука, становитиме до 200 тис. дол. Якщо Кабмін не вилучить його з реєстру нерухомих цінностей, а зробити це буде вочевидь непросто, то кошти на відновлення спрямують з бюджету столиці. Але ж пам'ятник понівечили цілком конкретні громадяни. То хай вони й платять. Більш ніж певна, що таке рішення назавжди і навіть без кувалди відіб'є охоту в такий спосіб боротися з ідолами...



Валентина ПИСАНСЬКА.

ДУМКА

Уряд має вилучити з національного реєстру нерухомих пам'яток монумент Леніну

«Без такого рішення київська громада не має права демонтувати цей принизливий для української столиці монумент, як це зробили в багатьох містах України — від Львова до Сум і від Одеси до Черкас», — вважає **народний депутат від «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко.**

«Усі органи влади повинні зробити все, щоб пам'ятники організаторам тоталітарного режиму й масових убивств були забрані з наших вулиць. У першу чергу це має робити уряд, який повинен вилучити всі пам'ятники організаторам масового винищення українців з національного реєстру», — цитує слова депутата пресслужба руху «За Україну».

На думку В. Кириленка, саме бездіяльність уряду у цій сфері призводить до того, що громадяни намагаються самотужки знищити пам'ятники організаторам комуністичного терору, як це нещодавно сталося з пам'ятником Леніну в Києві. Він також назвав «ганебним» факт ув'язнення молодих українців, які пошкодили пам'ятник Леніну на Бессарабці.

Пам'ятник «посинів»

«Кольорову акцію» провели в Одесі члени організації «Братство». У парку Ленінського комсомолу вони облили синьою фарбою монумент вождя. Дісталося того дня і пам'ятникові загиблим при виконанні службового обов'язку міліціонерам на Олександрівському бульварі. Цей пам'ятник охороняється міліцією цілодобово, тобто осквернення відбувалося практично на очах у стражів порядку.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Війну пам'ятникам проголосили, але чомусь ніхто не подбав у якийсь спосіб цю ідею реалізувати

Свято об'єднало

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Кораблі ВМС України декілька разів перетинали Атлантичний океан до берегів США, побували з візитами доброї волі в портах Болгарії, Румунії, Туреччини, Греції, Італії, Іспанії, Франції, Ізраїлю, Алжиру, Тунісу, Об'єднаних Арабських Еміратів тощо.



До Одеси прибув фрегат ВМС Франції «Монкальм» під командуванням капітана першого рангу Томаса Локкарта.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Уперше цього року у складі багатонаціональних сил український батальйон морської піхоти виконує миротворчу місію в Косово.

Наша сторона командує міжнародним з'єднанням BLACKSEAFOR, до складу якого входять кораблі військових флотів чорноморських країн.

Уже третій рік поспіль кораблі Військово-Морських Сил України беруть участь в антитерористичній операції «Активні зусилля», що триває в Середземному морі. Восени із Севастополя в Середземне море вийде корвет «Тернопіль».

Військові моряки постійно готові виконати будь-яке завдання держави, але чекають від неї відповідної поваги та нормального фінансування потреб флоту, спеціально для «Голосу України» **передає Володимир БОВА із прес-центру ВМС України.**

Житомиряни запропонували полякам сто інвестиційних проектів

Учора завершилося дводенне перебування представницької делегації польських ділових кіл на Житомирщині. Це був візит-відповідь: у грудні минулого року в Посольстві України в Республіці Польща відбувся економічний форум, на якому було презентовано інвестиційний потенціал області. Під час нинішньої місії відзначалося, що зовнішньоторговельний оборот між підприємствами області і фірмами Польщі стабільно зростає: торік він на 79 відсотків перевищив рівень 2007 року. А от у сфері інвестиційного співробітництва ця країна посідає серед партнерів області лише 11-те місце.

Під час економічної місії представникам ділових кіл сусідньої держави було представлено близько сотні інвестиційних проектів. Керівництво Житомирщини пропонує вкладати кошти практично — в камене- та деревообробку, будівництво, сільське господарство, легку і харчову промисловість. Найголовніше під час таких візитів — можливість безпосереднього спілкування з потенційними партнерами.

Олексій КАВУН.

Відпочивальники знайшли у Чорному морі чотири авіабомби

В районі Кінбурнської коси в Очаківському районі в акваторії Чорного моря під час купання відпочивальники знайшли чотири підозрілі предмети, схожі на авіаційні бомби. Спеціалісти класифікували знахідку як три авіабомби ФАБ-50 та одна авіабомба АО-10 часів Великої Вітчизняної війни. Бомби були знешкоджені групою піротехнічних робіт ГУ МНС України в Миколаївській області.

Ще один такий випадок трапився двома днями пізніше у Миколаєві. Там під час проведення земляних робіт на власній території господар знайшов чотири артилерійські снаряди часів війни. Того самого дня на березі річки Південний Буг знайшли авіаційну бомбу ФАБ-50. Всі вибухонебезпечні предмети були знешкоджені піротехніками МНС Миколаєва.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Спека спалює кримські лани

ГАРЯЧА ТЕМА

На півострові різко зросли ціни на всю городину й дари садів. Не лише через весняні морози й посухи, які завдали непоправних збитків сільським господарствам півострова, оціненим Мінагрополітики автономії у 170 млн. грн. Першими, справді серйозними проблемами стало вже весняне понад 50–денне бездощів'я, після якого рослини почали стрімко всихати.

Зливи в кінці травня дещо призупинили цей процес, але на формування врожаю вони вже не вплинули, відзначають спеціалісти. А тут ще й традиційна кримська літня спека накотилася. Найбільше порожніх площ залишилося на овочевих плантаціях Первомайського, Красногвардійського, Совєтського і Роздольненського районів. А планували цього року виростити 220 тисяч тонн овочів і 200 тисяч тонн картоплі, повідомив гендиректор Асоціації овочівників Криму Григорій Ципляк. Але хороший врожай овочів можливий тільки за умови їхнього достатнього зрошення. А це давня проблема кримчан.

Спеціалісти звертають увагу й на різке та масштабне скорочення площ кормових культур у всіх регіонах півострова, які вже з весни відчувають гострий дефіцит кормів. Уже зараз селянам, які свої земельні наділи здали в оренду й мають домашню живність, годувати її нічим. Через відсутність травостою селяни позбавлені можливості запастися сіном для особистих обійсть. Така ситуація загрожує черговим значним скороченням поголів'я худоби в сільгосппідприємствах, а особливо в приватному секторі.

Ціна поливного гектара

У господарствах півострова використовують здебільшого давно застарілі й зношені дощувальні установки, відомі підвищеним «апетитом» до споживання енергії та палива, що в нинішніх умовах робить їх використання дуже витратним для аграріїв.

У цій ситуації кримські спеціалісти радять аграріям шукати альтернативні джерела поливу й передусім використовувати меліоративний потенціал найближчих водойм, вишукувати гроші на краплинне зрошення. Так де ж їх тепер візьмеш?

НАША ДОВІДКА

Рік тому одне коло поливу дощувальною установкою «Фрегат» коштувало 17 тисяч гривень, нині вже 25 тисяч. Для повноцінного зрошення необхідно, щоб «Фрегат» зробив три кола, що обійдеться в 75 тисяч гривень. Такі витрати не покриють навіть найвищі врожаї, скаржаться селяни.

ФОТОФАКТ



У філіалі «Прибужанівський» ТОВ СП «Нібулон», що у Вознесенському районі Миколаївської області, в розпалі збирання хліба. Цього року тут врожайність озимого ячменя в середньому становить 59,4 ц з гектара, а окремі поля дали більш як 70 центнерів.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Про загрозу посухи аграріїв завчасно попереджали спеціалісти, як і про те, що відсутність коштів на полив може призвести до загибелі врожаю і чергового стрибка цін. Та нинішнього року витрати сільських товаровиробників на придбання електроенергії для поливу сільгоспкультур будуть компенсовані з держбюджету України лише на 50 відсотків. Це призводить до стрімкого скорочення площ і, як наслідок, подальшого здорожчання продукції.

До того ж, за прогнозами синоптиків, і друга половина літа в Криму очікується спекотною та сухою, що ускладнить і підготовку грунту до нового врожаю. Тому сьогодні селяни стурбовані забезпеченням поливу як ніколи, але кошти на це мають далеко не всі. Та навіть ті сільгоспвиробники, які в змозі оплатити свої витрати на полив, можуть цього року залишитися без води зовсім. Як і в попередні літа, коли чимало районів не отримали доступу до життєдайної вологи, бо через величезні борги за електроенергію енергетики відключили насосні станції. Коштів на погашення мільйонних боргів немає ні в республіканському, ні в держбюджеті. Для Криму це може обернутися масштабною втратою врожаю, на виторг з якого так сподівається в нинішній складній ситуації кожен аграрій.

Пряма мова

— Ми зарили в землю три мільярди, це осінній і весняний засів, і що ж ми отримаємо врешті? Люди вклали в це свої власні гроші, вони не отримали ні кредитів, нічого, — заявив міністр агрополітики автономії Павло Акімов.

Зважте й на те, що полив кримчанам обходиться значно дорожче ніж, приміром, степовикам — херсонцям з їх загалом рівнинними землями: вода на їх поля надходить самопливом, тобто витрати на електроенергію для насосних станцій зведені до мінімуму. А кримським землеробам кубометр води обходиться вдесятеро(!) дорожче. Бо багатьом доводиться платити й за енерговитрати п'яти насосних станцій системи «Каскад», які почергово піднімають воду із степових, низинних районів Криму в передгірні більш як на 100 метрів. А це недешева послуга, бо в аграріїв полив зрошуваних площ суто комерційний. Господарство, залежно від свого місця розташування, платить від 300 до півтори тисячі гривень. До того ж, якщо на зрошення, точніше — на оплату електроенергії, спожитої насосними станціями, торік надійшло із держказни 10 млн. грн., то нині — п'ять мільйонів, і то поки що лише на папері. А «Кримененерго» вимагає передоплату. Вода ж аграріям півострова потрібна в нинішню спеку як повітря.

...А тут, як на те, ще й розгорівся скандал, пов'язаний із квітневим рішенням Ради міністрів автономії про ліквідацію виробничого об'єднання «Кримводоканал». Його керівництво вбачає у цьому політичні причини й заявляє про підготовку до спроби силового захвату підприємства, створеного за рішенням тринадцяти підприємств водоканалу, а не кримського уряду, який, поставивши питання про ліквідацію, вийшов за межі своєї компетенції. 12 народних депутатів на чолі з Василем Кісєльовим підписали спільне звернення в Генпрокуратуру з проханням перевірити легітимність постанови Ради міністрів автономії.

А кримські урядовці пояснюють цей захід суто економічною доцільністю. Мовляв, підрозділи «Кримводоканалу» не мають чистого прибутку, відрахування з якого необхідні для утримання цієї структури, яка є пережитком радянської адміністративної системи. Його існування в нинішніх економічних умовах важко виправдати, особливо з врахуванням того, що підприємства вимушені перераховувати на утримання свого неефективного керівництва щороку більше мільйона гривень. Тож ініціюють створення замість об'єднання іншої організації з ширшими повноваженнями, щоб вона займалася розвитком водогінно-каналізаційного господарства не лише в містах, а й у селах, де ця робота вкрай занедбана. Тобто йдеться про створення єдиної компанії для відновлення водопостачання в сільській місцевості. Та в ситуації такого затятого протистояння зацікавлених сторін коли це ще буде? Тим часом кримське сонце вже з весни палить лани й плантації дедалі немилосердніше.

ЦИФРА

За інформацією Держкомітету з водного господарства України, компенсація зрізана у зв'язку зі зменшенням об'єму дотації, передбаченої в держбюджеті-2009 на цю мету. Так, якщо в проекті головного фінансового документа фігурувала цифра 100 млн. грн., то в чинному бюджеті ця сума становила менш як 40 млн. грн.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.



На Херсонщині викрито та засуджено директорів, які незаконно привласнили понад 1,7 мільйона гривень *(Укрінформ)*

На Львівщині затримано групу з п'яти чиновників, які вимагали 200 тисяч доларів хабара за виділення земельної ділянки в один гектар *(УНІАН)*

Сергій Кошарук: «Маємо потужний ресурс, який дозволить зменшити тарифи»

Під час днів «Голосу України» на Волині журналісти газети зустрілися з міським головою Ковеля Сергієм Кошаруком

НАША ДОВІДКА



КОШАРУК Сергій Дмитрович народився 22 вересня 1973 року в Ковелі. Має вищу освіту (технічну, економічну, юридичну). Безпартійний. Міським головою обраний на виборах 26 березня 2006 року. Займався підприємницькою діяльністю. Одружений, виховує двох синів. На початку 2009 року виконавчий комітет Ковельської міської ради отримав сертифікат відповідності нормам міжнародного стандарту ISO 9001:2000 муніципальних послуг, що надаються городянам.

— Сергію Дмитровичу, які сьогодні проблеми турбують ковельчан, як вони вирішуються в місті, яка допомога потрібна вам, як міському голові, з боку Верховної Ради?

— Щодо питань, які могли б вирішити народні депутати для громад міст, селищ, сіл, то вони всім відомі. Я входжу до ради міських голів, які працюють над адміністративно-територіальною реформою. Зустрічаємося з колегами й обговорюємо проблеми міст. Ми єдині в одному. Хаос, що нині існує в країні, породжений невдалою політичною реформою, коли депутати майже всіх рівнів обираються за закритими партійними списками. Людям обмежили вибір. Пропонують не персоналії, а список, на склад якого не можна вплинути напряму. Тому, на мою думку, потрібно повернутися до виборів за мажоритарною системою. Якщо ми в Конституції задекларували, що Україна — демократична, соборна, незалежна держава з громадянським суспільством, то повинні до цього громадянського суспільства йти.

Сьогодні міські голови авторитетно вимагають, щоб народні обранці змінили законодавство з тим, щоб на місцях вибори проводилися тільки за мажоритарною системою. Але активні політичні партії можуть виставляти своїх кандидатів в округах. Тобто на вибори при мажоритарній системі можуть іти як партійні, так і безпартійні кандидати. Партії будуть змушені шукати авторитетні особистості й підсилюватися такими людьми, які мають повагу серед громади роками і не розмінюються на якийсь тимчасовий популізм. Вибори ж у Верховну Раду можуть і повинні відбуватися за відкритими партійними списками. Знову-таки, щоб вибирали представників партій з конкретних людей.

— І ротація повинна відбуватися навіть у самих партіях.

— Так, але це вже на другому етапі. Важливо, щоб зберігся регіональний вплив, щоб партії мали місцевих представників у регіонах і щоб Верховна Рада не формувалася з представників трьох міст. Тобто кандидат обов'язково має бути мешканцем регіону, і треба вказати, скільки саме часу він мав би там проживати.

— Таку складну систему в суспільстві не зрозуміють.

— А ви думаєте, нинішня система комусь зрозуміла? Абсолютно нікому. Прийдіть сьогодні в село і запитайте, чому в них можуть бути представники більше ста партій, коли в селі всього 70 мешканців. Це видається абсурдним і смішним. З нас сміється увесь світ. Схожа ситуація була в Італії. Вона довго відкашлювала все те. Я не хочу, щоб Україна пішла таким шляхом. І ми, міські голови, все зробимо, щоб цього не сталося.

Отже, слід спочатку змінити виборчу систему, потім провести реформу судів, третім кроком має стати адміністративно-територіальна реформа. Ви кажете, що зараз на місцях важко і потрібна допомога центру. Сьогодні, навпаки, центр виживає тільки завдяки тому, що малі й середні міста, великі теж, утримують стабільність. Завдяки місцевому самоврядуванню вдається і державу владу утримувати в такому більш-менш нормальному стані.

— Хоча центральна влада пробує задавити місцеве самоврядування.

— Спочатку декларується, що ми маємо розвивати місцеве самоврядування, маємо на місця давати більше повноважень, і водночас забирають їх. Ось останній приклад: архітектурно-будівельний контроль у нас забрали. Тобто контроль здійснюється через обласні представництва. На території міста хтось щось будує, а громада не може вплинути на цей процес. Він некерований. Думку громади ігнорують.

— Дозвольте, пане Сергію, з вами не погодитися. Це буде керований процес, але корумпований.

— Можна й так сказати.

— Який сьогодні розподіл сил у Ковельській міській раді? Чи є конфлікти між ними, між ними і вами, як міським головою?

— 36 депутатів представляють громаду в міській раді. З них 19, тобто мінімальна більшість, — представники БЮТу, сім — «НУ—НС», ще п'ять політичних сил мають по два представники — це соціалісти, партія «Відродження» (залізничники, у нас потужний залізничний вузол), Партія регіонів, блок Костенка—Плюща (УНП), Блок Литвина. До речі, останні дослідження показали, що Блок Литвина має в місті потужну підтримку.

Чи є конфлікти? Вони закладені у всіх українських громадах недосконалим виборчим законодавством. Усе залежить від того, як керівник зможе залагодити ситуацію в цих міжпартійних суперечках. На початку дуже конфліктували. Але на сьогодні є порозуміння. Більш-менш нормально працюємо. Можливо, ще й тому, що міський голова позапартійний. Закликаю депутатів, щоб до розгляду питань на сесіях ставилися по-діловому, щоб була конкретика, щоб був від цього зиск громаді.

— Найскладніша тема: комунальні платежі. Як Ковель сьогодні витримує навантаження на міський бюджет? Яку частку люди платять від реальних затрат на тепло-, енерго- і водопостачання?

— Пройдіться Ковелем і побачите, що він досить чистий і охайний. Нещодавно нам разом з Іллічівськом присвоїли звання місто кращого благоустрою і правопорядку. Це свідчить, що ситуація у нас нормальна і керована. Хоча, щодо комунальних підприємств, то ми мусили внести певні зміни в ці відносини. Простіше кажучи, ми врятували ЖЕКи від банкрутства. Дружна сім'я комунальних підприємств показала, як вони можуть у скрутний момент підтримати один одного. «Ковельтепло» і «Водоканал» взяли на себе функції з обслуговування внутрібудинкових мереж. Другим етапом стане об'єднання ЖЕКів в одне підприємство. Насамперед скоротиться керівна ланка. Водночас збільшиться кількість посад управителів будинками. За ЖЕКами залишаємо обслуговування електричних мереж, прибирання територій, вивезення сміття, поточні та капітальні ремонти. Тарифи в Ковелі не вищі за середньоукраїнські. Збережена система централізованого теплопостачання, яка дозволяє сьогодні оперативно вирішувати завдання переходу на альтернативні види палива.

— Напевно, саме тому в Ковелі нещодавно відбулася обласна конференція з енергозбереження? Що вам уже вдалося зробити в цьому напрямі?

— Керівникам міст і районів показали котельні, які вже перевели на тверде паливо. Маємо потужний ресурс, який дасть змогу знизити тарифи. Це — зниження енергоспоживання будівель, насамперед бюджетних. Нині встановили облік витрачання енергоресурсів, ввели його в єдину систему, є програма, якою легко користуватися. Визначили відповідальних за потоки енергії, які йдуть до кожної будівлі. Лімітуємо її витрачання і порівнюємо використання із запланованими показниками. Все це дає значну економію. Далі визначаємо критичні будівлі й обраховуємо кошти, які необхідно вкласти в їх модернізацію.

— Якщо можна, деталізуйте це.

— Днями спілкувалися з освітянами. Найбільша стаття витрат — це енергоносії. Коштів на них не вистачає. Є шляхи їх заощадження. Скажімо, вночі немає потреби підтримувати в школі температуру 20 градусів, можна зменшити до 15. Кожен градус — значна економія. Але потрібен теплопункт. Ми звикли думати, що енергозбереження — це сучасні котли. Це так, але який толк у котлі, коли будинок не утеплений і холод дме із дірок. Спочатку будинок цей залатаємо, щоб тепло не виходило, а потім з'ясується, що і котел потужний не потрібний. Тож гроші вкладено в будівлю більш ефективні, ніж у котельню. Якщо в дитячому садочку на вході ставимо теплопункт і за виставленими параметрами він автоматично знижує температуру на той період, коли там немає дітей, то економія буде на третину щонайменше. Порахували, що вартість встановлення 25 теплопунктів у садочках і школах обійдеться міському бюджету в 750 тисяч гривень. А економія в перший же сезон становитиме 1,2 мільйона гривень. Це при тому, що ціни на газ обіцяють зростати.

— Сергію Дмитровичу, багато громадян відмовляються від централізованого опалення, встановлюють у квартирах індивідуальні котли. Кажуть, так значно економніше.

— Людей садять на газову голку. Аякже: газ у нашій котельні втридорога, а людям же дешевший. У 2011 році, а може, й раніше, ці люди платитимуть значно більше, ніж ті, хто на централізованому опаленні. Особливо в тих містах, де почали переходити на альтернативні види опалення.

— Але ж втрачається енергія на шляху до споживача. Ви ж знаєте нашу систему комунікацій.

— Газ, як продукт, не може мати різну ціну. Радянський час породив такі пільги. Коли вартість газу в Україні стане європейською, ці люди залишаться наодинці зі своїми проблемами. Централізоване опалення дозволить нам швидше перейти на інші види палива. Із 100 квартирами легше працювати, ніж з кожною окремо. Але це змусить власників індивідуальних котлів утеплювати приміщення, щоб споживати менше енергії.

— Повертаючись до програми енергозбереження, який перший крок зробила міська влада Ковеля?

— Раніше кошти виділялися здебільшого на тепломодернізацію будинків, на заміну котлів, тепломереж, освітлення переводили на енергозберігаючі лампи. Але не мали обліку, не фіксували економії енергії. Платили стільки, як і раніше. Тобто енергію заощадили, а кошти — ні. Нині ми разом з іншими 14 містами, які входять до асоціації енергоощадних міст, поставили питання, щоб налагодити облік, щоб у кожному будинку були лічильники на тепло, воду, електроенергію, газ. Визначаємо енергоменеджера. Наприклад, в школах це — завгосп. Ставимо завдання вийти на щоденний моніторинг. Поки що ведемо помісячний. Лише так ми зможемо керувати процесом. До того ж енергоменеджмент — малозатратний захід. Для того, щоб закрити двері, вимкнути лампочку, подивитися, чи не протікає труба, додаткових коштів не потрібно. Це виключно людський чинник. А економія значна. Є заходи малозатратні. Наприклад, вікна чи двері пропускають тепло, їх ущільнюють тощо. Вони потребують коштів, але не значних. Їх завжди можна знайти. І є заходи тепломодернізації. Вони затратні.

— Повернемося до комунальних платежів. Населення сьогодні їх сплачує чи не сплачує? Як ви боретеся з боржниками?

— Як і більшість міст, ми використовуємо принцип батога і пряника. Тобто платників, які своєчасно розраховуються з комунальними платежами, заохочуємо подарунками, зустрічаємося з ними. Іншим, за досвідом «Полтававодоканал», заблоковуємо подачу води. Але сьогодні в правовому полі так чинити важко, оскільки це незаконно. Ми намагаємося при цьому не порушувати законодавства. Тобто, якщо обмежуємо подачу води боржнику, то сьогодні обов'язково треба зробити доступ до води. Якщо це багатоквартирний будинок, то потрібно, щоб принаймні на вулиці була колонка або в підвалі кран з водою, куди людина могла б спуститися і набрати, бо це безпека життя, здоров'я. Але найкращий шлях — просвітницька робота, самоврядування у всіх формах, щоб люди об'єднувалися і самі дбали про свій будинок.

— Скільки в Ковелі об'єднань співвласників багатоквартирних будинків?

— Більше двадцяти. Важливо їм запропонувати професійних управителів. Польща вже пішла таким шляхом. Щоб люди не самі управляли, бо це може призвести до плачевного результату.

— Ваші пропозиції дуже цікаві. Оскільки парламентський відділ газети опікується і проблемами місцевого самоврядування, ми, напевно, все-таки перед виборами до місцевих рад проведемо серію «круглих столів» з тих проблем, які ви порушили. Ви не проти стати їх постійним учасником?

— Підтримую вашу пропозицію. Але це має бути не лише обговорення, а конкретна пропозиція-рекомендація або навіть вимога, що треба робити. Ми сподівалися, що у Верховній Раді сформується фракція міських голів, які знають проблеми. Але руху, який гарантував би розвиток місцевого самоврядування, ще не відбулося. Самоврядні моделі на кожному рівні в Україні були, Україна їх виплекала. Україна має їх закодованими в піснях, обрядах...

**Розмову вели
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Володимир КОРОЛЮК,
Микола ЯКИМЕНКО.
Фото Миколи ЯКИМЕНКА.**



Такий вигляд має Ковель з висоти пташиного польоту.

До Міжнародного дня кооперації

Кооперація — взаємодопомога, демократія і мир

Перша субота липня — особливий і пам'ятний день не лише для нас, працівників споживчої кооперації України, — кооперативна громадськість усього світу відзначає його як Міжнародний день кооперації. Це не сьогоднішня і не вчорашня традиція. У цього свята давня і значима історія, яка базується на головних цінностях, що і в минулому, і в нинішні часи не втрачають своєї ваги для людства і є заповітною вершиною його соціально-економічних та духовних устремлінь. Це — прагнення до рівноправності, взаємодопомоги і взаємопідтримки, демократичних засад організації суспільства.


Станіслав БАБЕНКО.

Хоча кооперативний спосіб господарювання прийшов до нас із Західної Європи у вигляді уже сформованих ідей і практики, вони лише відродили, оновили традиційні цінності національного способу життя, які були природно властиві українцям. Пригадаймо лише чумацькі артілі, селянські толоки, козацькі формування різних історичних періодів. Кооперування здавна властиве нашому народові і було способом його життя. У різні часи українці без будь-якого примусу, добровільно об'єднувалися для самодопомоги та самооборони.

Історія української кооперації, яка має вже 143-річну традицію, дає змогу з абсолютною відповідальністю зробити один дуже вагомий висновок. Специфіка кооперативів як громадсько-господарських соціально орієнтованих та демократичних організацій визначала особливу роль людського чинника в поступальному розвитку та поширенні кооперативних ідей в нашій державі. Їхні успіхи у другій половині XIX — першій третині XX століть значною мірою пояснювалися тим, що серед найактивніших учасників кооперативного руху в Україні були високоавторитетні провідники тогочасної української громади — визначні мислителі, громадські діячі, науковці, спеціалісти з широким світоглядом і досконалою системою цінностей, люди не лише сповнені віри в силу і вартісність кооперативних ідей, а й безмежно віддані справі їх втілення в повсякденне життя.

Так, перше споживче товариство у 1866 році було створено в Харкові передусім зусиллями викладачів Харківського університету та громадського діяча, вченого економіста і теоретика Миколи Балліна. Серед ідейних натхненників Київського «Потребительского общества» 1868 року був відомий український учений-економіст Микола Зібер. Серед популяризаторів кооперативних ідей та засновників перших кооперативів зустрічаємо імена Володимира Антоновича, Михайла Драгоманова, Сергія Подолинського, Івана Франка та інших.

Ідею створення й утвердження національної кооперації палко підтримував, теоретично розвивав і обґрунтовував визначний учений-економіст, науковець світового рівня Михайло Туган-Барановський. У своїх працях він визначив кооперацію як вищу форму господарювання. У філософській основі мислення великого вченого лежала свобода самовизначення особи, яку він розглядав як найвищу суспільну цінність, без якої, за його твердим переконанням, не могла бути остаточно розв'язана проблема соціальної справедливості та гармонійного поєднання свободи кожного із свободою всіх.

Неупереджений, політично незаангажований погляд на формування української державності на різних етапах її становлення дає неподинокі підстави стверджувати: українська кооперація реально впроваджувала в життя ідею економічної, духовної, культурно-національної незалежності.

Узяти хоча б період Української Народної Республіки. Розвиток економіки держави на кооперативних засадах дав змогу швидко розв'язати цілу низку гострих соціально-економічних проблем. Це не перебільшення. Станом на 1 січня 1920 року в Україні працювало понад 14 тисяч споживчих товариств. Кількість членів у них перевищувала 4 мільйони осіб. Разом із родинами до кооперативного способу господарювання, по суті, було залучено 15 мільйонів громадян. А це більше половини всього населення держави. Не обмежуючись лише продажем продуктів першої потреби, споживчі товариства масово налагодили збут сільськогосподарської продукції, постачання селянам товарів промислового виробництва, розвивали заклади громадського харчування, здійснювали продаж сільськогосподарських машин, вели кооперативну просвітницьку роботу, влаштовуючи фахові курси. Кооперація підтримувала фінансово школи, музеї, бібліотеки, видавництва, задовольняючи в такий спосіб не лише матеріальні, а й духовні потреби українського громадянства.

Тому маємо всі підстави казати, що становлення української державності тісно пов'язано не лише з національно-визвольною збройною боротьбою за державну цілісність, соборність і незалежність, а й із боротьбою за можливість власного вибору шляху соціально-економічного розвитку, головним стрижнем якого була побудова української кооперативної держави.

У 20-ті роки в Україні, окрім організацій і підприємств споживчої кооперації, працювали кредитні, сільськогосподарські, виробничі, книговидавничі кооперативи. Однак у подальшому лише споживчій кооперації України, єдиній з усіх кооперативних систем, удалося в основі зберегти свою ідентичність, не змінити природи свого функціонування, залишитися громадсько-господарською організацією пайовиків, головною метою роботи якої було й залишається не отримання прибутку, а забезпечення соціально-економічних потреб та інтересів своїх членів.

Кооперативні структури в умовах планової соціальної економіки зуміли зберегти ринкові механізми господарювання, побудовані на самофінансуванні та самоокупності, вільному господарському функціонуванні, та демократичні засади управління. Це, безперечно, визначний історичний факт.

Незважаючи на глибинні суспільно-політичні та економічні зміни, які відбулися в нашій державі впродовж минулого століття, українська споживча кооперація розвивається за тими ж закономірностями і принципами, що й міжнародний кооперативний рух. Одним із реально зримих підтверджень цього висновку є той факт, що Центральна спілка споживчих товариств України є членом Міжнародного кооперативного альянсу. А вступ до міжнародних інституцій такого рівня, як відомо, без забезпечення цілої низки концептуальних вимог щодо демократичності засад створення й організаційної побудови, забезпечення статутних норм, врегулювання відносин власності був би просто неможливий.

У період незалежного розвитку нашої держави споживча кооперації України за історично короткий термін здійснила досить значні реальні кроки для відродження кооперативного сектору національної економіки на тих фундаментальних засадах і принципах, які сповідує світове кооперативне співтовариство.

Законодавчою базою всіх реформувань став, безумовно, прийнятий за ініціативи Укоопспілки 1992 року Закон України «Про споживчу кооперацію». Згодом було прийнято закони України, що регулюють діяльність сільськогосподарської кооперації та кредитних спілок, а у 2003 році — Закон України «Про кооперацію».

З реального історичного досвіду ми переконуємося, що споживча кооперація, як і інші види кооперацій, не існує ізольовано і може ефективно розвиватися лише за сприятливих політичних та правових умов. Останні чотири роки були періодом відносної економічної стабільності, і ми зуміли цим ефективно скористатися, дали гідну відповідь на складні виклики історичного періоду. Підсумки цієї непростої і масштабної роботи підбито на XX з'їзді споживчої кооперації України, який відбувся 18 березня нинішнього року. За висновками цього загальнокооперативного форуму, споживчими товариствами і спілками зроблено конкретні кроки щодо відродження основних принципів і засад кооперативного господарювання, захисту прав та інтересів пайовиків, поглиблення демократичних засад внутрікооперативного життя, підвищення зацікавленості пайовиків в ефективній роботі господарських структур.

У підсумку отримано позитивний результат. Роздрібний товарооборот за останні п'ять років збільшився вдвічі, оборот ресторанного господарства — в 1,7, обсяг платних послуг населенню — у 2,5, заготівельний оборот і випуск промислової продукції — у 1,5 разу.

Цілеспрямовані зусилля щодо оновлення торговельної та ресторанної мережі, 77 відсотків якої перебуває в сільській місцевості, реально змінюють не лише загальний вигляд наших сіл на краще. У село приходить інша, європейська культура обслуговування. Реалізація масштабного інноваційного проекту «Маркет» споживчою кооперацією України — це прояв нової моралі, шани і поваги до наших селян, це виклик злидням та убогості. Широкий асортимент товарів, максимальні зручності для покупців, комп'ютеризація обліку і руху товарів, куточки відпочинку в торговельних залах і примагазинні майданчики, гідні умови праці і побуту для персоналу — це ті чинники, що, поза всяким сумнівом, підносять гідність наших людей.

Споживча кооперація, як і інші види кооперацій, не існує ізольовано і може ефективно розвиватися лише за сприятливих політичних та правових умов.

У цій площині хочу сказати і про структури побутового обслуговування, відродження й відновлення яких споживчою кооперацією здійснюється впродовж останнього часу. Ще з десяток років тому мешканці більшості сіл, районних центрів не мали змоги безпосередньо на місці відремонтувати одяг, взуття, побутові прилади, годинники і меблі, скористатися послугами перукаря. За останніх п'ять років кількість кооперативних закладів з надання послуг збільшилася вдвічі і перевищує 6 тисяч побутових підприємств. Така господарська політика — це політика для людей. Вона формує не лише ставлення до кооперації, а й до держави загалом.

Закладений у попередні роки фундамент економічних перетворень сьогодні служить для споживчої кооперації гарантом стабільної роботи в першій половині 2009 року.

Практично в усіх без винятку облспоживспілках продовжується предметна робота з реалізації стратегії розбудови і вдосконалення кооперативного господарства, визначеної недавнім з'їздом. Уже в нинішньому році за системою відкрито 23 магазини типу «Маркет», зокрема в Тернопільській облспоживспілці — 6. Коопмаркети в обороті роздрібної мережі цієї облспоживспілки тепер займають 84 відсотки.

Ми продовжуємо послідовно працювати над розширенням і подальшим розвитком кооперативної оптової ланки з формування асортименту товарів та централізованого постачання їх у роздрібну мережу. Цьогоріч зростання обсягу оптового товарообороту загалом по Укоопспілці становить 15 відсотків. У Волинській, Житомирській, Рівненській споживспілках до магазинів централізовано завозиться близько третини товарної маси.

За останніх п'ять років кількість кооперативних закладів з надання послуг збільшилася вдвічі і перевищує 6 тисяч побутових підприємств.

В усіх облспоживспілках зберігається позитивна динаміка в роботі кооперативних підприємств, що надають платні послуги населенню.

Загалом нинішнього кризового року в розвиток матеріально-технічної бази торгівлі, ресторанного господарства, ринків, виробничих підприємств, харчової промисловості вже вкладено понад 100 мільйонів гривень кооперативних коштів.

Реально маємо і низку інших позитивних характеристик, зокрема, на 3,9 відсотка зріс заготівельний оборот. Аналогічно підвищився роздрібний товарооборот закладів ресторанного господарства.

Водночас нас не оминули і негативні чинники. Якщо, наприклад, аналізувати за оперативною статистикою загальний обсяг роздрібного товарообороту, очікуваний нами в першому півріччі у порівняних цінах, то він зменшиться майже на 15 відсотків. Відбудеться зменшення продажу по 30 групах товарів із числа продовольчих. За січень—травень 2009 року виробничі підприємства споживчої кооперації, на жаль, на 12 відсотків скоротять випуск продукції. Безумовно, мають місце й інші негативні тенденції, які в режимі оперативної статистики ще не проявили себе. Але варто зазначити, що попри всі негаразди ми не маємо прикладів припинення роботи організацій чи підприємств системи. Ціною непростих зусиль нам удалося запобігти заборгованості з виплатою заробітної плати. Як показала робота пленуму ЦК профспілки працівників споживчої кооперації України, який відбувся нещодавно, соціально-психологічний клімат у трудових колективах системи нормальний.

Та ми аж ніяк не можемо дозволити собі найменших проявів самозаспокоєності чи самовдоволення. Вагомою і значущою подією у сфері розвитку кооперативної думки, напрацювання довготривалої перспективи і щоденних практичних дій, спрямованих на мінімізацію впливу кризи та її наслідків у майбутньому, стали для споживчої кооперації України рішення вже згадуваного XX з'їзду. Вони озброїли кожну кооперативну організацію ефективним інструментарієм, конкретними програмами подальших кроків і дій. Не помилюся, коли скажу, що документи з'їзду — це колективно напрацьована і вивірена практикою антикризова програма, яка поєднує в собі наукове бачення сучасної моделі національного кооперативного руху з реальним означенням його місця і ролі в Україні майбутнього.

Це щодо загальноконцептуальних перспектив. А стосовно перспектив на ближчий час, то в галузях торгівлі, ресторанного господарства і сфери послуг зосередимося на продовженні формування ефективних, конкурентоспроможних господарюючих суб'єктів, надаючи перевагу відкриттю коопмаркетів та сучасних магазинів із комп'ютеризацією всіх товарнооблікових операцій, створенням максимальних зручностей для покупців та умов праці для персоналу. Назріло повномасштабне відновлення функції власної оптової ланки, перегляд профілю кооперативних оптових баз і складів, їх взаємовідносин з виробниками і постачальниками, налагодження чіткого товаропостачання об'єктів торгівлі і ресторанного господарства, розширення торгівлі непродовольчими товарами і передусім товарами господарчого призначення, будівельними матеріалами, друкованими виданнями тощо.

Одне із найважливіших завдань — розвиток вітчизняного внутрішнього ринку і наповнення його товарами власного виробництва. Тут першочергову увагу зосереджуємо на збільшенні реалізації сільськогосподарської продукції на кооперативних ринках, надаючи істотні переваги безпосередньо товаровиробникам. Розв'язання цього завдання покладено на заготівельно-виробничу інфраструктуру споживчої кооперації.

Кооперативні заготівлі в найкоротший термін прагнемо трансформувати в галузь оптової торгівлі сільськогосподарською продукцією і сировиною. Необхідною умовою для цього є повноцінне освоєння ресурсів сільськогосподарської продукції і сировини, передусім у підсобних господарствах членів споживчих товариств, інших жителів села, розширення ділових зв'язків із покупцями і на внутрішньому, і на зовнішньому ринках, проведення маркетингових досліджень ринку сільськогосподарської продукції і сировини.

Продовжуємо налагоджувати ефективну співпрацю з органами державної влади та місцевого самоврядування, зорієнтовану на повноцінні договірні відносини стосовно участі споживчих товариств, споживспілок, їх підприємств у тендерах з поставки сільськогосподарської продукції, сировини бюджетним установам.

Спільно з органами законодавчої і виконавчої влади прагнутимемо знайти шлях до розв'язання таких давно назрілих проблем, як: встановлення рівних умов оподаткування суб'єктів господарювання споживчої кооперації та підприємницьких структур, скасування введених державними адміністраціями обмежень торговельних надбавок, які не забезпечують навіть витрат кооперативних організацій на завезення товарів до сільських магазинів, не кажучи вже про отримання коштів для розвитку їх матеріальної бази, та багатьох інших.

Багаторічна практика діяльності споживчої кооперації у найрізноманітніших, сприятливих і складних історичних соціально-економічних умовах переконує, що кооперативна економіка здатна до швидких та ефективних трансформацій. Особисто твердо переконаний, що і нинішній непростий історичний етап ми подолаємо і вийдемо з нього ще міцнішими, ще згуртованішими, посідаючи гідне місце в Україні майбутнього.

Станіслав БАБЕНКО,
голова правління Укоопспілки, доктор економічних наук.

Життя всупереч

Сьогодні доля Лариси Гавреченко та її п'ятьох дітей залежить від прогнозу синоптиків: піде сильний дощ — і сільська хата перетвориться на братську могилу

ТЕОРЕМА БУТТЯ

Ми боїмося заходити в дім

Стривожена жінка, яка телефонувала із села Українка Жовтневого району, благала приїхати.

— Прийдьте й самі переконаєтеся, що нічого не вигадую. Щоразу, укладаючи дітей спати, переживаю, щоб уночі не пішов дощ, інакше наша спальня стане нашим останнім прихистком. Понад місяць тому з району приїжджала комісія, оглядала будинок, двір, вигорілий дах. Ще 28 травня голова Жовтневої райдержадміністрації Олександр Стахорський на виїзному прийомі пообіцяв узяти це питання під особистий контроль і наказав працівникам сільської ради знайти для нашої родини тимчасове житло із правом викупу. Навіть суму назвав — у межах 50 тисяч гривень. Незабаром вільну хату, до того ж на двадцять тисяч дешевшу, Українківська сільська рада підшукала. Але на цьому все й зупинилося. На моє звернення до голови Жовтневої РДА із приводу надання допомоги нам, як погорільцям, 22 червня прийшла офіційна відповідь, що райдержадміністрація готуватиме проектно-кошторисну документацію для визначення вартості робіт з ремонту даху будинку й це питання на контролі в Жовтневій РДА. А сам голова району у відпустці, і ніхто, крім нього, ці питання не вирішує. Коли буде підготовлена ця проектно-кошторисна документація, коли почнеться ремонт даху — невідомо. Але хата наша офіційно вже тепер визнана непридатною для проживання. Як нам бути?

«Скажу Тетяні Григорівні, щоб тебе зашила...»

Біля сільської хати на вулиці Героя Радянського Союзу Гуменюка, крізь старий фронтон якої проглядало дощове небо, чекала когось худенька смаглява жінка. Одразу здогадалася, що це і є багатодітна мати Лариса В'ячеславівна Гавреченко. Тільки-но зупинилася машина, нас обліпили діти: п'ятирічна Іринка, семирічний Павлик, тринадцятилітня Віка, вісімнадцятирічна Настя. Але це були ще не всі члени сім'ї: десятимісячний Микитка мирно спав у дитячому ліжечку, а найстаршого, Андрія, не було вдома.

Будинок цей на звання будинку претендує, на жаль, з великою натяжкою. Ну який будинок без даху, без світла? Ще дев'ять років тому електрики відмовилися поміняти згорілий електролічильник: хата покійних батьків на дочку не була переоформлена належним чином. Переоформлення потребувало чималих грошей, а самотня мати, на утриманні якої було вже троє дітей, ледь зводила кінці з кінцями. Ні прохання, ні благання не допомогли. Тоді підключилися самовільно й попалися на штраф у 1200 гривень. З того часу будинок без світла. І без газу також.

У цьому скромному, донезмоги спрощеному світі багатодітної сім'ї, котра живе без чоловічої опори, без хазяїна, про інше, паралельне життя нагадують дивовижно красиві предмети, подаровані перед новим роком місцевою владою в рамках президентської програми турботи про багатодітні родини, — пральна машина-автомат, холодильник, пара дитячих ліжок, столик зі стільцями, комплекти дитячої постільної білизни... Велике спасибі!

Слово за слово, заговорили про життя сьогоднішнє, про плани.

Настя похвасталася: з нового навчального року буде вчитися в профтехучилищі, хоче освоювати комп'ютер. Майбутня спеціальність їй дуже подобається, в училищі навіть стипендію платять — 250 гривень. От тільки одне горе: немає там гуртожитку, і всю стипендію доведеться віддавати за ліжко, яке доведеться знімати. «Ну, якось викрутимося, — не втрачає оптимізму дівчина. — І мамі буде легше!»

Віка теж похвалилася: вона два роки вчилася у Вознесенському інтернаті.

— Напевно, там добре, — непевно промимрила я. — Регулярне харчування, гарні кімнати, класи...

— Погано. Я плакала, дуже хотіла додому! Нудьгувала сильно, просила мене забрати. Удома так добре!...

У п'ятирічної Іринки теж новини: їй нещодавно зробили складну операцію: гнійний перитоніт. Маля задерло поділ плаття, продемонструвавши багряний косий рубець на животі.

— Потрібні були гроші, то ми нашкребли, що могли, — згадує Лариса В'ячеславівна. — На все про все пішло близько двох тисяч гривень...

Лариса В'ячеславівна розповіла: особисте життя у шлюбі не склалося, але дітки в неї, хоча й від різних батьків, гарні. Настя з Вікою — рідні сестри, але батько дочок, на жаль, не визнає, хоча й мешкає неподалік, у Жовтневому районі. Тато Іринки вже покійний, батько Павлика пропав безвісти, Микитки — живе у Вознесенську. Останнього малюка (або крайнього) Лариса В'ячеславівна народила вже в зрілих літах — у 42 роки. Каже, іншого виходу не були — лікарі наполягли. Досі з образою згадує ті плоскі чи то загранично дотепні жарти із цього приводу чиновника Жовтневої райдержадміністрації: «Навіщо тобі стільки дітей, ти що, не можеш вберегтися? Я скажу Тетяні Григорівні, щоб вона тебе зашила!».

Багатодітні родини не можна засуджувати. Це зовсім інший світ, явище, що має свої плюси й мінуси. Це даність. Найчастіше навколо багатодітних родин — зона відторгнення, соціального несхвалення. Як же — безвідповідальні, неблагополучні, постійно потребують державної підтримки...

Сукупний місячний дохід цієї багатодітної сім'ї — 1700 гривень, ледь удається звести кінці з кінцями. Хоча й це з натяжкою: на даний момент родина заборгувала за продукти чотири тисячі гривень — у магазин, сусідам, добрим людям...

В Українці добрих людей багато, хоча чимало й тих, хто й позаочі, і в обличчя засуджує Ларису В'ячеславівну: дітей, мовляв, потрібно народжувати тоді, коли є куди привести й чим нагодувати.

Але ніхто із селян не засуджує її дітей. Доброзичливі, щирі, милі дітки. Може, і сидять іноді впроголодь, але нитки чужої не візьмуть.

— Діти ходять чисті, в Лариси через день — прання. І в домі там порядок.

Бог ніколи не підводив

У той день над Українкою нависли грозові хмари. Сільський голова Людмила Корнієнко гірко жартує:

— Хто про що сьогодні думає, а я про Ларису Гавреченко. Якщо почнеться злива, що їй робити? Вулиця, на якій живе ця багатодітна родина, була першою переселенською: радгоспні хати будували похапцем, без особливого старання. Але люди й тому були раді. Наша сільська рада разом із керівником господарства «Авангард» Володимиром Кухарчуком допомогла Ларисі переоформити будинок, а тут знову лихо — дах згорів. На краю нашого села продається досить стерпна хата. Пам'ятаючи обіцянку голови райдержадміністрації, ми повідомили про це в район. Але нам відповіли, що про покупку поки що й мови бути не може, потрібно скласти кошторис на ремонт даху, вибрати прийнятний варіант. Але це все час, а якщо станеться лихо?..

Сукупний місячний дохід цієї багатодітної сім'ї — 1700 гривень, ледь удається звести кінці з кінцями. Хоча й це з натяжкою: на даний момент родина заборгувала за продукти чотири тисячі гривень — у магазин, сусідам, добрим людям...

Багатодітні родини не можна засуджувати. Це зовсім інший світ, явище, що має свої плюси й мінуси. Це даність. Найчастіше навколо багатодітних родин — зона відторгнення, соціального несхвалення. Як же — безвідповідальні, неблагополучні, постійно потребують державної підтримки...

А допомоги ж — з комарів носок! На жаль, розмір дитячих допомог ніяк не співвідноситься з рівнем життя.

На що вони сподіваються? На Бога, він принаймні їх ніколи не підводив.

Вони й раді були б сподіватися на Президента В. Ющенка: він хоче бачити в Україні багатодітні сім'ї і власним прикладом надихає. Зрозуміло, не бідує. 19 травня Верховна Рада встановила додаткові пільги для багатодітних родин з 1 січня 2010 року. Приміром, житло позачергово родинам із п'ятьма й більше дітьми й у разі народження в однієї мами одночасно трьох і більше малят. Задекларувала дітям з таких родин безплатний проїзд у транспорті, безкоштовне навчання у вузах, пільгове медичне обслуговування, а також установила для багатодітних родин 50-відсоткову пільгу під час оплати комунальних послуг. Але в нас і до цього на папері було багато декларацій.

Кожна дитина приходить на цю землю зі своїм щастям. Адже життя — величезне таїнство. Сьогодні ти на вершині, завтра — на дні.

Але часто буває, що із самого дна виростає те, що називається Божим дарунком. Біологи Павлов, Мечников, Тімірязєв, письменник Максим Горький, теоретик польотів у космічному просторі Ціолковський, учений, автор періодичної таблиці хімічних елементів Менделєєв, письменник Достоєвський, композитор Чайковський... Всі вони були з багатодітних родин...

Не знаю, в малодітних чи багатодітних родинах виросли голова Жовтневої РДА Олександр Стахорський і голова райради Сергій Юргель.

Олександра Михайловича, який пообіцяв багатодітній сім'ї домівку, схоже, мало турбують прогнози синоптиків і висновок комісії про непридатність житла.

А Сергій Петрович і зовсім не в курсі справи:

— По-перше, я нічого про це не знаю. А по-друге, звідки накажете брати гроші на погорільців? У резервному фонді на весь Жовтневий район лише 40 тисяч гривень...

Одне слово, як в анекдоті: в разі аварії... розбити обличчя водієві. Що тут сказати: якщо наша держава — не соціальна, адже вона не може захистити бідних і голодних.

Просимо бізнесменів, заможних людей і просто небайдужих: допоможіть розв'язати цю проблему й визволити нещасних дітей з біди. Адже вони ні в чому не винні.

А я в свою чергу гонорар за цю публікацію прошу перерахувати багатодітній родині Лариси Гавреченко.

Галина ПОРФИР'ЄВА.
Миколаївська область.



Фото автора.

Битва під Конотопом 1659 року

350 років тому козаки з допомогою союзників здобули велику перемогу, наслідком якої не змогли скористатися

Після укладення 18 вересня 1658 року Гадяцького трактату між Польщею та Гетьманщиною, згідно з яким остання як Велике Князівство Руське на федеративних умовах входила до Речі Посполитої, на кордонах з Україною нарощували сили царські війська. Виговський узимку 1658–59 рр. шле послів до Яна Казимира з проханням допомогти, бо російські полки просувалися в глиб Гетьманщини. В одному з таких посольств були Ю. Немирич, Г. Лісницький та батько І. Мазепи — С. Мазепа.


Н. Сомко. Конотопська битва.

Писар королівського посла Станіслава Беньовського Криштоф Перетяткович у своїх записках про 1659 рік згадує, що на сейм, який відбувся у Варшаві 4 квітня, «для затвердження гадяцької угоди приїхало багато знатних козаків, між ними були: Самченко — рідний дядько Хмельницького, Костянтин Виговський — рідний брат гетьмана, Груша — генеральний писар Війська Запорозького, Грицько Лісницький — миргородський полковник, Мазепа та інші». Поляків насторожили гадяцькі умови щодо ліквідації унії і права займати уряди у «воєводствах руських» тільки православним. В Україну до Виговського знову закурсували посли.

Нарешті 10 червня 1659 р. король Ян Казимир разом з польською верхівкою склали присягу про те, що свято дотримуватимуться умов Гадяцької угоди.

Тим часом у Гетьманщину прибувало московське військо, аби повернути її під «високу царську руку». За оцінкою українського історика Олексія Сокирка, московитів було від 35 до 50 тисяч (на його думку, повідомлення літописців про 100—150 тисяч загарбників дуже перебільшені). Це угрупування, зіткнувшись із передовими загонами Виговського, вирішило взяти Конотоп, де стояла залога в 4500 козаків Ніжинського та Чернігівських полків під керівництвом Григорія Гуляницького. Однак штурми 20—29 квітня були невдалими. Під час останнього росіяни втратили 452 особи, 2655 поранених. На заміну їм прислали нові підрозділи. Російський історик І. Бабулін називає загальну цифру прибулих під Конотоп московитів — 28600 душ.

Оборона козаків у Конотопі скувала армію Олексія Трубецького. Гетьман Виговський тим часом збирав полчан, просив допомоги у кримського хана, польського короля.

Попри опозиційні виступи у козацькому середовищі, промосковську позицію деяких полковників, гетьману вдалося зібрати 16—17 тисяч козаків з Переяславського, Уманського, Кальницького, Білоцерківського, Канівського, Черкаського, Корсунського, Прилуцького й інших полків. Також Виговський завербував німецьких та інших найманців (до 4000 душ). Кримський хан привів до Конотопа Кримську, Білгородську, Ногайську та Азовську орди — 30—40 тисяч кінноти.


Гетьман Іван Виговський.


Капличка на полі Конотопської битви.

Тріумф козаків та ординців

Досить велике військо 24 червня 1659 р. з'єдналося в урочищі Крупичполе, а 27 червня рушило назустріч московським полкам.

Конотопська битва розпочалася 28 червня (8 липня н. ст.). Спочатку союзницьке військо Виговського розділилося натроє і пішло атакувати противника. Російське командування через погану розвідку недооцінило сили, що їм протистояли. Головні сили свого війська Трубецькой зосередив на Соснівській переправі. Його кіннота форсувала Куколку і зав'язала бій з козаками, найманцями. Військо Виговського повернуло росіян на попередні позиції. У цей час татарська кіннота зробила обхідний маневр і опинилася у тилу ворога.

Водночас козаки почали відступ. Їх переслідували підрозділи князя Семена Пожарського, а потім і резервні полки. Та насправді відступаючі вели їх у пастку, підготовлену кримським ханом. Невдовзі московські вояки були оточені й розгромлені.

29 червня військо Виговського оточило табір Трубецького і почало гарматний обстріл. Наступного дня козаки пішли у наступ. За свідченням донських козаків Є. Попова і Є. Панова, «и сам де Выговский у тех шанец был, и в то де время под ним застрелили лошадь из пушки, а ево Выговского ранил и из пищали в левую ногу».

Усе ж росіянам вдалося прорватись і вивести головні сили з-під удару. Трубецькой вивів залишки свого війська до Путивля. Під час переходу, прориву та оборони він втратив до 2000 солдатів та 5000 поранених.

За підрахунками російського історика А. Новосельського на основі розпису Розрядного приказу, росіяни втратили «на конотопском на большом бою и на отводе» 4769 душ. Ця цифра підтверджується й іншими документами, знайденими дослідником І. Бабуліним. Згідно з одним із них 23 жовтня 1659 р. князь Г. Долгорукий та путивльський воєвода Т. Безсонов посилали трьох священиків і 80 служилих людей «под Конотоп» «побитых русских тела разобрать и погрести». Тоді «на конотопских полях в розных местах побитых людей тела збирали... и собрали они побитых людей костей да 1521 голову», які поховали під Шаповалівкою. А «за селом за Сосновкою, где стоял крымской хан с татары» путивльці зібрали «человек 1465 голов и кости» і «в одном месте погребли».

Велике перебільшення кількості загиблих росіян («цвета московской конницы») пов'язують з тим, що під Конотопом загинуло 249 «московских чинов», в основному молодих військовиків знатних родів. Це тоді була дуже відчутна і болюча втрата для царського двору.

А козаки, союзники Виговського поховали 2500—3000 своїх загиблих. Увесь полон (до 1000 душ) хан Мухаммед Гірей наказав вирізати. Це, як дізнаємося із записок Наіма Челеби, було зроблено для того, щоб «зміцнити ворожнечу між росіянами та козаками, і зовсім перегородити їм шлях до примирення». Щоправда, половину приречених ординці все ж таки приховали. Адже їм вигідніше було пізніше за полонених отримати викуп.

Плачевні наслідки перемоги

Вдало виграна битва, однак, не мала ніякого наслідку для України. Союзницьке військо не змогло розвивати наступ, аби повністю знешкодити московське військо. Саме у цей час запорожці під проводом Івана Сірка напали на Крим, і орди змушені були спішно повертатися рятувати свої домівки. Були і в козацькому середовищі сили, які опиралися на Москву. Одвічна українська хвороба гетьманства, різнобій позицій призвели до руйнації виборoної перед тим великою кров'ю державності України.

Частина правобережної козацької верхівки, невдоволена затвердженою сеймом редакцією Гадяцької угоди (з 24 пунктів її сім відхилено, а шість скориговано), а також передусім промосковськи налаштовані лівобережці зачинають опозиційний виступ і жорстоке винищення прибічників Виговського. Московське військо князя Ю. Баратинського, йдучи на Київ, стратило більше 3000 «зрадників». Під Кобижчею на Чернігівщині вбито Юрія Немирича. У вересні 1659 року Виговський залишився зовсім без війська...

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Одвічна українська хвороба гетьманства, різнобій позицій призвели до руйнації виборoної перед тим великою кров'ю державності України

Наступного тижня в столичній галереї «Карась» відкриється виставка художника Олександра Друганова «360 градусів»



125 років тому народився відомий німецький письменник Ліон ФЕЙХТВАНГЕР (1884–1958)

АКТУАЛЬНО

Наші Чингізиди

Справжня історія українців мало відома самим українцям. Однак історія ще одного нашого корінного народу — кримських татар — нам відома навіть ще менше. Якщо Богдана Хмельницького ми «впізнаємо» бодай завдяки його портрету на п'ятигривневій купюрі, то сучасники Богдана, кримські хани, впливові політики, хоробрі лицарі й достойні поети, залишаються для нас людьми без облич.

Цю прогалину певною мірою заповнює виставка «Чингізиди України», що демонструється у столичній галереї «Дукат».

Живописець Юрій Нікітін створив першу в історії художню реконструкцію портретів кримських ханів династії Гераїв, нащадків легендарного Чингізхана, лідерів середньовічної кримськотатарської держави, котра протягом 300 років була провідним геополітичним утворенням на теренах нинішньої України. Наша газета раніше вже повідомляла про цю унікальну портретну серію. Але виставка в «Дукаті» — це цілий мультимедійний художній проект, добре продуманий та організований. Спеціально для виставки композитор Алла Загайкевич створила музичну інсталяцію «Два кольори світу: червоний — синій». Нагадаємо, що Загайкевич показала унікальність старовинного кримськотатарського мелосу, ще коли писала музику до фільму Олеся Саніна «Мамай».

Окрім живопису та музики, до проекту входила також презентація розкішно виданого двотомника Олекси Гайворонського «Повелителі двох материків» (Київ—Бахчисарай, 2007-2009). Ця книга вперше у науково-популярному викладі подає історію ханства з кримоцентричних позицій. Це спроба поглянути на важливий і цікавий період з історії династії Гераїв — добу, яка тісно переплелася з історією нашої держави. До того ж нині в Україні практично нема наукових чи науково-популярних праць на згадану тему. Це вдвічі збільшує цінність такого видання для українського читача. Втім, чи стане книга справді популярною, якщо її тираж — тисяча примірників? Прикметний курйоз: у «Дукаті» презентували по суті лише другий том, бо перший, виданий два роки тому, вже розійшовся...

Довгоочікувана поява цієї книжки має хоча б частково ліквідувати білі плями в історії України, зокрема й історії Кримського ханства. Нехай науковці об'єктивно оцінять ступінь наукової достовірності книжки — аматори ж зможуть вдовольнити свою цікавість до цікаво й послідовно викладеної історії Кримського ханства тих часів). Єдина прикрість — поки що немає українськомовного варіанту. Але загалом книжка може претендувати на популярність і в наукових колах, і серед любителів, взагалі всіх, кого цікавить політична історія та історія міжнародних відносин у Східній Європі XV — XVII століть.

Сама ж виставка «Чингізиди України» працюватиме у «Дукаті» до 9 липня — щоденно з 11.00 до 19.00.

Іван ЖЕЖЕРА.

Голос крізь холод часів

(На полях книги спогадів Івана Дзюби)



Переді мною — подарунок від Івана Дзюби, його книга «Спогади і роздуми на фінішній прямій», що вийшла у видавництві «Криниця». Спогади письменника — своєрідний «літопис самовидця». Серед книг Івана Дзюби це видання виділяється перш за все вражаючим обсягом — майже 1000 сторінок, на яких розповідається про життєвий і творчий шлях автора протягом більш як півстоліття. Сто сімдесят нарисів! Про інтелектуалів пишуть порізному, нерідко недобре. Як у романі Ірвіна Шоу «Молоді леви»: «Всі інтелігенти однакові, коли справа повертається серйозно, вони задкують!». Наш сучасник Іван Дзюба — інтелектуал, який ніколи не задкував, навпаки, завойовував визнання саме тоді, коли суспільні події набували серйозності. Для мене Іван Дзюба — вчений–гуманітарій і літератор–мислитель. Як його колега по Національній академії наук, бачу в ньому незалежного дослідника, неординарного та захопленого. Прочитав його спогади на одному диханні. Й мимохідь виникло одне питання, з якого й почну.

Навіщо пишуться спогади?

Питання не риторичне. Невже спомини цікаві тільки тим, хто звернений у минуле? Як казав Герцен, «щоб написати спогади, достатньо бути просто людиною, якій є що розповісти».

Мемуари є дзеркалом років, прожитих і пережитих. Причому не лише самим мемуаристом, але й багатьма людьми, з якими він спілкувався. Мемуари — це дзеркало, у якому минуле відбивається у різних подробицях суспільних подій, особистих життєвий перипетій, радощів та смутків, успіхів і невдач, справджених та несправджених надій — всього, чим наповнене наше буденне життя. У кожній такій розповіді відбивається індивідуальність мемуариста. Чи варто нагадувати читачеві, що форма викладу настільки ж важлива, як і сам зміст?

Хотілося б дати пораду молодому читачеві мемуарів: дбаючи про майбутнє, не забувайте про минуле, осягніть сенс і факт, які було осмислені до вас. Пам'ятайте про наступність та традиції. Адже, як вельми точно сказано у Олександра Блока: «разрушая, мы все те же рабы старого мира. Нарушение традиций — та же традиция».

Незабутні шестидесяті

Власне, ця праця Івана Дзюби відкрила читачеві ще одну грань його неординарної творчості і спонукала мене до написання цих нотаток. Хоча є ще одна причина. У спогадах Івана Михайловича деякі його враження молодих (і дуже молодих) літ перетинаються з моїми. Перетинаються, як він написав, «... дивним чином, бо отроцтво минало далеко від Києва в донецькому робітничому селищі».

У нарисах Івана Михайловича я зустрів імена багатьох з числа тих, кого добре знав, з ким зустрічався, з ким ділив радощі й суми минулих подій, окремих пам'ятних епізодів. Особливо це стосується особистості Сергія Параджанова. Я також, як і Іван Дзюба, згадував бурхливі імпровізації та нестримні фантастичні монологи Сергія! Згадався мені зараз і такий епізод з нашого з Сергієм спілкування незадовго до його арешту. Тоді син його Сурен перебував у лікарні. Сергій Йосипович часто телефонував мені з приводу хвороби сина. А у тій пам'ятній розмові він спочатку обурювався станом медицини, а потім узявся лаяти і радянські порядки та конкретні персоналії. Його ненормативна лексика була вельми колоритна. Мої спроби припинити цей бурхливий потік він відкинув: «Прошу не переводити розмову на інші теми!» Мовляв, знаю, що мій телефон прослуховують, але нехай і вони знають, що я про них думаю!

У цьому монолозі — весь Параджанов. Примітний у цьому сенсі спогад Івана Дзюби про події під час прем'єри Параджанівських «Тіней забутих предків», коли Дзюба виступив з протестом проти політичних арештів в Україні. Дзюбу бентежило: як поставиться Сергій Параджанов до цього ексцесу? А Сергій не тільки не був невдоволений — він гордився тим, що таке сталося на прем'єрі його фільму!

У спогадах автора я зустрів багато прізвищ, кожне з яких заслуговує окремої розповіді. Серед них і колишні випускники нашої альма-матер, Київського медінституту — лікарі за фахом і гуманітарії за покликанням: Юрій Щербак і Віталій Коротич, відомий український вчений-фтизіатр Олександр Мамалат, скульптор Анатолій Фуженко, художниця, приятелька С. Параджанова і добра моя знайома Тетяна Байкова — список можна було б продовжити. Про них і багатьох інших добрих людях пише Іван Дзюба у своїх спогадах з делікатністю й повагою. Вже не кажу про тих, хто особливо близький авторові: Максим Рильський, Павло Тичина, Андрій Малишко, Леонід Первомайський, Микола Вінграновський, Михайло Стельмах, Іван Світличний.

Тут слід особливо виділити зміст нарисів «Клуб творчої молоді» і «Шістдесятники». Що стосується шестидесятників, то тут автор знайшов найбільш вдалу формулу, яка належить Ромену Ролану. У свій час про таких завзятих, чесних і мужніх представників передової інтелігенції Ролан писав: «Покоління пригнічених ідеалістів, тих, хто не мириться з духовною нікчемністю». Іван Дзюба переконливо аргументує, що поняття «шістдесятник», «шістдесятництво» асоціювалися з певним еталоном громадянської сміливості і інтелектуальної незалежності. Але на жаль, потім таке поняття девальвувалося і зараз «шестидесятниками» називають себе всі охочі з покоління, яке пройшло через 60 роки XX століття.

У спогадах І. Дзюби читач знайде багато примітного, що стало вже історією. Прочитає про перипетії подій минулих років на інтелектуальному терені українських реалій. Його свідчення, гострий погляд не лише очевидця, але й активного учасника тих подій є безцінними для нинішнього покоління і для майбутніх істориків, яким ще належить оцінити та освітити пережите минуле.

У пошуках істини

Підзаголовок цього розділу навіяний давнішою публікацією іншого нашого земляка, автора знаменитої повісті «В окопах Сталінграда» Віктора Некрасова під назвою «Іван Дзюба, яким я його знаю». Мені з перших рук, а саме від ініціатора некрасовської публікації Григорія Кіпніса — відома її передісторія.

Річ у тім, що вона була написана Віктором Платоновичем незабаром після того, як Іван Дзюба був звинувачений в антирадянській діяльності та засуджений влітку 1973 року.

Головна думка В. Некрасова зводилася до того, що місце Івана Дзюби у перших рядах української культури, і що він є «знамением всего честного, чистого, бескорыстного и убежденного». І ще — додам від себе — людини, що прагне протягом всього свого свідомого життя творчо пізнавати істину. «Вот такой он, Дзюба», — завершує свій нарис В. Некрасов, і при цьому зауважує: «бесполезно объяснять тем, кто вместо благодарности поливал его грязью, что есть люди, которым истина дороже занимаемых ими мест и положений, что есть такое чувство, как боль, и такое понятие, как совесть, что для определенной категории людей слова «долг» и «право» — не только сочетание согласных и гласных, а нечто большее, и наконец, что человек, который осмелился что-либо открыто критиковать, в первую очередь рискует своим благополучием, если не головой. Объяснить этого нельзя — я пытался — бесполезно. Бесполезно, потому что те, от кого зависела судьба человека, место которого в первых рядах украинской культуры, все прекрасно понимая и отдавая себе во всем отчет, в лучшем случае молча подняли руки за следующее появившееся в газетах решение: «За изготовление и распространение заведомо клеветнических и антисоветских материалов, использованных нашими врагами против Советского Союза и Коммунистической партии, Дзюбу И. М. из Союза писателей Украины исключить». Ни одного голоса против, ни одного воздержавшегося. Ни один из этих людей, этих писателей, каждый из которых, наверное же, писал в своих книгах о принципиальности, не нашел в себе хотя бы малой доли этих качеств, чтобы встать и сказать: «Образумьтесь! Что вы делаете? Вспомните судьбу Рыльского, Сосюры и Яновского... вам же самим будет стыдно!? Нет, не нашелся такой человек. И стыдно никому не будет. Стыда — нет! Его забыли...»

Цитовані тут слова написані ще у сімдесяті роки минулого століття. Але й сьогодні вони викликають тривожні питання. Чи залишаються актуальними подібні судження у час нинішніх змін, коли, здавалося б, все має змінитися, а мораль, духовність, честь посісти у суспільстві відповідне місце? І чому мимоволі відголосок заклику «образумьтесь!», нехай і з іншим, вже нинішнім підтекстом, час від часу спливає у нашій свідомості, коли мова йде про пошук істини. Із відповіддю на ці запитання, на жаль, змушений зачекати...

Читаючи з захопленням його нариси, геть не вдається відійти від сумних роздумів про XX століття, у якому покоління автора та його ровесників прожило більшу частину життя, вийшовши сьогодні на фінішну пряму.

Аура духовності

Мемуари, подібні до тих, що вийшли з під пера Івана Дзюби, мають ще одну примітну особливість. В них в більшій мірі, ніж у літературних і публіцистичних творах тих же мемуаристів можна відчути недостатньо помітні раніше грані їх творчості і самої особистості автора. Думається, що у Івана Михайловича були не дуже відомі такі його риси, як тонке відчуття гумору, сарказму, самоіронії. В його спогадах вони виразно проявились в таких розділах, як «Дзюбізми» і «З почутого». На мою думку, саме в них увагу читача привернуть неординарні характеристики різних подій і їх учасників, влучні спостереження, гумористичні визначення, своєрідні і гострі трактування, зауваження і ремарки.

Зацитую лише один «дзюбізм», який привернув мою, як медика, особливу увагу: «Медицина більше знає хворобу людину, ніж здорову; основна частина інформації про здоров'я ґрунтується саме на вивченні хворої людини. Аналогічний парадокс і в літературі: її знання про людину ґрунтуються на вивченні хворої людини (нещастя, конфлікти, вади), а не здорової (гармонійної, щасливої)». Сказано точно. До того ж перегукується з думкою Миколи Амосова: у нас керує медициною не міністерство здоров'я, а міністерство хвороб.

Коли читаєш спогади І. Дзюби, згадується судження Рейна Карасті: «історія — це не те, що було колись, історія — це те у світі, що нас особисто стосується, історія — це люди, чиї голоси ми чуємо крізь холод часів».

Ісак ТРАХТЕНБЕРГ,

член-кор. НАН України, академік АМН України, заслужений діяч науки та техніки, лауреат Державної премії.

Солом'яний дух

Він витав у залах, де народні умільці давали майстер-класи. Десятки майстрів з одинадцяти областей України, гості з Росії та Білорусі зібралися у Хмельницькому, щоб і своє вміння показати, й собі щось побачити. Снопки жита, яке ще пахне полем, в'язанки рогози, жмути соломи — все це на очах перетворювалось на золоті скрині, коштовну інкрустацію, магічні обереги чи тонкий ажур плетива.



Бриль від діда Василя

Такі майстри, як Василь Казковецький, тепер мало де є. Він один із небагатьох не те що у своїх Млинівцях, а й в усій країні, що так вправно плете із рогози. Кошики, брилі, глечики-термоси, футляри для бутлів — колись без цього жоден двір не обходився. Василя Миколайовича навчили плести його батьки, а їх — дід із бабою, а тих...

Колись плетіння із рогози вважалось такою буденщиною, що мало не кожен міг це робити. А тепер сплести щось — вже нікому. Правда, Василь Казковецький своїх синів навчив, і всім охочим показує. Шкода лише — учнів небагато.

— Воно не так важко плести, як рогозу заготовляти, — каже майстер. — Треба озеро знайти, бо не всюди вона росте. Потім на човні допливти, тому що рослина любить глибоку воду. А потім ще й добре насмикатись, оскільки під водою не скосиш.

Щоправда, раз на рік може пощастити — коли спускають ставки. Отоді матеріалом можна запастись навіть на декілька років наперед. Адже рогоза часу не боїться. Лише з роками набуває іншого кольору, стає із майже білої золотаво-коричневою. Часом Василь Миколайович знаходить у людей на стріхах саме таку, темну, якій уже за двадцять літ. Якщо нею обплести старий глечик, то це вже справжній раритет. Утім, у базарний день люди залюбки купують не тільки старовину. Нині стало модно і брилем похвалитися, і сумочку солом'яну перекинути через плече. Тож роботи солом'яних майстрів цінуються дедалі більше. А матеріал цей благодатний, здається, немає такої речі, яку не сплів би з колоса.

Неси в дім павука

Якщо ви й не любите їх, то з павуками, яких вміє робити Зінаїда Лугова, обов'язково подружитеся. Ще наші пращурі в'язали із соломи щось схоже на люстру й підвішували її до стелі. Ті сплетіння нагадували павутину, тож і звалися павуком. Давні слов'яни вірили, що він символізує працелюбство і багатство в домі. А щоб хату не оминало щастя, до павука підвішували диво-птаха, теж із соломи.

Коли дивишся, як солом'яного птаха робить майстер, здається, що простішої скульптури бути не може. Декілька жмутів соломи перехопив шнурівочкою, замість хвоста та крил — колосся, наче пір'я, і мрія готова. Іграшки-обереги, справді, прості, але в них — чи не найбільше настрою та експресії, бо немає нічого надуманого і зайвого.

А що може бути зайвого у соломині? Простішого матеріалу годі шукати. Стебло від будь-якого колоска йде в роботу. Майстри знають, що овес блищить, як золото, а ячмінь хоч блискучий, але тонкий. Жито треба збирати, поки молоде, тоді воно піддатливе, а постаріє — стає тверде. Є соломка бархатна, сріблясvolume, а є шовкова. Якщо її прогладити праскою, тільки обов'язково старою, тією, що гріється на вогні, то можна «зафарбувати» в усі тони коричневого. А якщо «покупати» соломинку в шампуні з розчином перекису, як роблять це блондинки, то й вона відбілиться.

Кам'янчанка Наталя Лашко додумалася соломкою вишивати. Тільки це дуже клопітно. Бо в голку можна засилити соломинку лише на один стібок, а за ним другий, третій і так без кінця. Деякі солом'яні «ниточки» на полотні не довші міліметра. Інакше, як ювелірною, таку роботу не назвеш. Та й на вигляд — немов справжнє золото.

Свій метод вишивки художниця навіть запатентувала, бо це унікально. Поєднуючи вишивку, яка нагадує гладь, із плетивом, що надає зображуваному предмету форму, досягає дивовижного наближення до оригіналу.

— Правду кажучи, соломка таки вміє пускати пил в очі, — каже Раїса Павленко, котра добре знається на солом'яній інкрустації. — З неї можна і копійчану прикрасу нашвидкуруч зробити, і справжній мистецький шедевр.

Художниця знає справу, бо вже майже тридцять літ не випускає соломку із рук. Працювала на сувенірній фабриці, де аплікації штампували сотнями і тисячами. Коли за день доводилось робити до десятка міні-картин, про творчість вже не йшлося. Але й цей досвід не пропав. Навички роботи стали підсвідомістю, тепер над технікою виконання навіть не замислюється. Тому й найдивовижніші фантазії легко вдаються. Коли вперше бачиш її солом'яні інкрустації, не зразу можеш збагнути, що це: китайська вишивка, індійська інкрустація зі слонової кістки чи давньоруське золоте шитво? Виявляється, всі ці техніки може поєднати тонка соломинка.

Казка про золоту скриню

Для багатьох майстрів соломоплетіння волинянка Марія Кравчук — справжня легенда. І не тому, що плете вправно і швидко. І не тому, що зуміла майстерність багатьом учням передати. І навіть не тому, що влада оцінила її працю і відкрила музей робіт майстрині, а таке буває нечасто. Просто їй вдалося доторкнутися до солом'яної душі, приголубити її так, що та перетворилася на щире золото.

Марія Василівна тепер і сама замислюється, як склалася б її доля, якби не ця соломина. Це в молодості, на студентській лаві, мріється, як станеш художником, писатимеш шедеври. А життя складається інакше. Треба їхати в село. Йти «оформлювачем» і без кінця писати на папері соціалістичні зобов'язання. Якщо це покинеш, залишається школа й уроки малювання. А коли вони закінчуються, то залишаються городи, господарство, всяка хатня робота...

Усе так і було в Марії Кравчук, поки одного разу не побачила... золоту скриню. Вона так виграла на сонці, вбирала очі, що не втрималася, розпитала в господарів, де купували. А потім поїхала до старого майстра в чуже село, щоб навчитися плести таку красу.

Великих таємниць дід не мав: знав два види плетива і навчив Марію. Але цього було досить, щоб для неї цілий світ відкрився, і вона стала відома у багатьох країнах.

— Коли вперше потрапила на міжнародний фестиваль, була вражена, що весь світ плете із соломи, — розповіла Марія Кравчук. — Величезні солом'яні звірі, тонкі, майже ювелірні прикраси, картини, мозаїки! Здавалося, мої роботи загубляться серед цього солом'яного різноманіття.

Але її ангели-охоронці, що підняли до неба свої солом'яні крила, господині-берегині, що тримають на руках то немовля, то когута, панянки та козаки впевнено ввійшли у щирий солом'яний світ, живуть у ньому й радують людей.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: у брилях від Василя Казковецького ходять сотні чоловіків.

Фото автора.

Аромат творчого спадку Чехова

В ялтинській Білій дачі, домі-музеї Антона Павловича Чехова, — незвичайна виставка: під п'ятьма обкладинками томиків із назвами найвідоміших творів лікаря, письменника і драматурга зібрано їхні пахощі — дух творів. Задум створити «ароматні книжки» прийшов до Ірини Обухової, психолога-терапевта Кримського медуніверситету, на алеях саду, який 110 років тому сам висадив класик. У саду Чехова пані Ірину осяяла думка: навіть через півтора століття від дня народження письменника ми вдихаємо ті самі запахи й аромати виплеканих ним рослин, що й сам Антон Павлович.

Відтак психолог і музикознавець заходилася розширяти спектр емоційно-чуттєвого сприйняття всього, створеного в Ялті Чеховим. Ірина Обухова з юності захопилася пошуком зв'язків феноменів музики і пахощів. Вивела визнані у світі терапевтичні формули сприятливих для людського організму мелодій та ароматів. Дослідниця класифікувала запахи за їхнім впливом на нашу підсвідомість: заспокійливі і збудливі, тривожні і сумні, такі що бадьорять або заколисують, додають радості або журби. Вона вважає, що пахощі — це надто серйозна субстанція, надіслана нам з небес. Запах лимона — підбадьорить, кропу — підніме настрій і перенесе на хвилі веселощів, а ладану — надасть зосередженості й філософського настрою, шавлії — життєвих сил. Поєднання різних пахощів та ароматів дає просто вражаючі для нашого емоційного стану і здоров'я ефекти.

Оскільки Ірина Обухова здавна добре знає твори улюбленого письменника, то залишилося тільки поновити в пам'яті описи природи й саме ті місця з його ялтинського доробку, де йшлося про душевний стан персонажів. Потім довелося досконало вивчити всі майже 150 видів рослин, які понині прикрашають ялтинську Білу дачу Чехова. А тоді — ще раз вчитатися в різні твори письменника й потім гармонізувати комбінації із запахів та ароматів, які, за задумом дослідниці, мали бути органічно пов'язані з певним твором у своїй завершеній гамі, найповніше відтворювати його головний мотив, настрій і дух.

Композиції ароматів саду письменника склалися в перший том книжки «А. Чехов. Вибране», де вмістилося п'ять мініатюрних книжечок під палітурками яких не сторінки, а флакони із сумішами натуральних ефірних масел, що несуть аромат і дух творів «Вишневий сад», «Наречена», «Три сестри», «П'єса без назви», «Вічна весна». Під кожною обкладинкою — композиції пахощів з домінуючими ароматами близько десятка рослин саду Чехова. У «Вишневому саду» домінує екзотичний запах пачулі, в який уплетено аромати розмарину, кедру і кипарису. В «Нареченій» превалюють пахощі п'янкої троянди, холодної м'яти і кипарису. У «Трьох сестрах» ніжні жіночі пахощі змагаються з різкими чоловічими: мелісм з кедром і розмарину з лавром, кипарисом і кедром. У «П'єсі без назви» пануючий запах шавлії нагадує про безмежні літні поля. А «Вічна весна» — єдиний з добірки ароматних нелітературний твір: так Чехов називав свій ялтинський сад біля моря.

До речі, під час оксамитового сезону, цілу осінь у флігелі будинку-музею Чехова йтимуть вистави ароматеатру Ірини Обухової. Головними дійовими особами стануть пахощі. Про них і розповідатиме авторка проекту. Вона коментуватиме свої аромакомпозиції, зачитуючи уривки із творів Чехова, написаних тут, проводитиме дегустації запахів.

...А вже тепер, у переддень 150-річчя від дня народження класика, в Криму тривають читання «Завжди актуальний Чехов».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Сім життів поета

Поет і прозаїк Олександр Маландій зустрічає своє творче 75-ліття. В його доробку — понад двадцять книжок: проза, поезія, твори для дітей. У нашій літературі він — постать багато в чому унікальна, але без гучного іміджу чи «модного інтересу». Доля цього чоловіка дивовижна й драматична. Його друг і однокурсник зі студентських часів, письменник Микола Шудря, пишучи передмову до однієї з книжок Маландія, озаглавив цю передмову так: «Наперекір семи смертям». Здається, пишно звучить? Але це чиста правда: на долю Олександра Маландія випало сім разів вижити у змаганні зі смертю. Наслідок — роки, проведені на лікарняному ліжку. Та він лишився лицарем духу, лицарем слова — з-під його пера виходять нові книжки — так, ніби в цієї людини сім життів.



Маландій родом із Сумщини. Його земляк, Віктор Ющенко, теж писав передмову до однієї з книг Олександра Миколайовича. Там сказано про автора: «Його життя — це Велика історія Випробувань на мужність». Це теж правда. Нещодавно поет одержав від Президента орден «За заслуги» III ступеня. Вітаємо і подаємо кілька віршів з нової книги Олександра Маландія «Двадцять і одна».

* * *

Хоч одно ж ви
милосердя майте!
(З кобзарських дум).

Хто збагне розп'яття долі
Дні лихі в новому віці?!
На дніпровому Подолі
Скніють Кия внуки вільні...
Там десь голову зітнули;
Тут — спідтиха дух зчавили;
Замість хліба дулю пхнули;
Труту ллють в уста безсилі.
Чути стогін:
«Браття кревні,
Пошануйте люд бездольний!»
А згори: «Ми —
бранці, смертні.
Милосердя — в Божій волі.»

Що в кого болить, той про те й гомонить

— А що будуєм? — чути.
— Ринкову Україну...
— Державність!
— Ні, руїну...
— А храми?
— Й вілли всюди.
— Добудувались, браття...
— Вже час збирать каміння?
— Самі ж —
що маєм — винні.
— Старших з будови гнати б!



29 червня. Ужгород. Другий парад наречених.



26 червня. Стихія. Крим, село Каштанівка Роздольненського р-ну. Місцева мешканка виносить мертвих індичат, убитих градом. Збитки, завдані стихією в районі, можуть становити близько 15 млн. грн.



30 червня. Одеса. Традиційний марш першокурсників мореплавного коледжу технічного флоту Одеської національної морської академії.



27 червня. Історична реконструкція Полтавської битви, проведена з нагоди відзначення 300-ї річниці цієї події.



1 липня. На позачерговому пленарному засіданні Верховної Ради народні депутати виділили 10 мільярдів гривень з доходів Нацбанку на проведення Євро-2012.



28 червня. Святкування Дня молоді на столичному Хрещатику.



2 липня. Пікети представників трудового колективу авіакомпанії «Аеросвіт-Українські авіалінії» біля будинку Кабінету Міністрів України.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Укрінформу та УНІАН

ОГОЛОШЕННЯ

Наглядова Рада ЗАТ «Ювілейний»
скликає позачергові загальні збори, які відбудуться 13 серпня 2009 р. о 10 год. за адресою: 43024, м. Луцьк, пр. Соборності, 11, реєстрація акціонерів з 9 год. в день та за місцем проведення зборів.

Порядок денний зборів.

1. Доповідь Ревізора про фінансовий стан акціонерного товариства.
2. Прийняття рішення про ліквідацію акціонерного товариства.

Акціонери можуть ознайомитись з документами по порядку денному в робочі дні з 9 до 10 години.

Телефон для довідок (03322) 5-79-23.

Наглядова Рада.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майд. Путятинський, 3/65) визнано банкрутами:

постанова від 07.05.2009 р. по справі № 3/181 -Б ТОВ «Поліграф Плюс» (код ЄДРПОУ 31322920, адреса: 13300, Житомирська обл., м. Бердичів, вул. К. Лібкнехта, 82 (готель «Дружба»), р/р № 2600210003001 в ЖФ «Укрінбанк», МФО 311584);

постанова від 22.04.2009 р. по справі № 14/31-Б ТОВ «Роланд» (код ЄДРПОУ 31858741, адреса: 13300, Житомирська обл., м. Бердичів, вул. К. Лібкнехта, 78, кв. 2, р/р 26004911 в АППБ «Райфайзен банк «Аваль», МФО 311669);

постанова від 22.04.2009 р. по справі № 14/30-Б ТОВ «Тімбер-Альянс» (код ЄДРПОУ 33117437, адреса: 13300, Житомирська обл., м. Бердичів, вул. Ватутіна, 12, р/р 26006000972001 в ВАТ' «Державний ощадний банк України», МФО 371018);

постанова від 19.05.2009 р. по справі № 3/185-Б ПП «Ліс-Сервіс-Груп» (код ЄДРПОУ 33529413, адреса: 13300, Житомирська обл., м. Бердичів, вул. Газопровідна, 40, кв. 5, р/р 260083168601 в Філії АБ «Енергобанк», МФО 311603)

Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України в м. Бердичеві Житомирської області.

Претензії кредиторів до боржників приймаються в місячний термін з дня опублікування цього оголошення за адресою: 13312, Житомирська обл., м. Бердичів, вул. Л. Карастоянової, 29, тел.: 8 (04143) 2-70-67).

Повідомляємо, що печатки, штампи, установчі документи вищезазначених підприємств вважати не дійсними.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 04.06.2009 року по справі № 44/258-б Закрите акціонерне товариство «КАНУК-ЗАХИСНІ ПОКРИТТЯ» (адреса: 03124, м. Київ, вул. Миколи Василенка, 7-А, код ЄДРПОУ 32154127) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Приватне підприємство «Юридична фірма «ПРАВОВИЙ ІМУНІТЕТ», яке знаходиться за адресою: 03186, м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, 15-А, кв. 144.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

СВІДОЦТВО № 100055358 про реєстрацію платника податку на додану вартість з ІПН 343605906162 видане ТОВ «ОВРУЧНЕРУДПРОМ» 26 липня 2007 року в зв'язку з його втратою вважати не дійсним.

Вищий господарський суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково на посаду судді Київського апеляційного господарського суду Сітайло Лесі Григорівни.

Загальними зборами засновників ТОВ «ГАРАЗД УКРАЇНА» (ЄДРПОУ: 32962478, м. Київ, вул. Нагірна, 10А, оф. 1) прийнято рішення про припинення товариства шляхом ліквідації (протокол № 23/06-09 від 23.06.2009 р.) та створено ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Стрепетова Сергія Анатолійовича, Претензії кредиторів приймаються до 31.07.2009 р. включно. Тел.: (044) 502-02-90.

Господарським судом Запорізької обл. (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою № 26/12/09 від 24.06.09, згідно ст. 51 Закону, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Промсервіс-плюс» (69057, м. Запоріжжя, вул. О. Матросова, 24/8, ЄДРПОУ 31315101; р/р 26002357701в АБ «Металург», МФО 313582), відкрито ліквідпроцедуру, ліквідатором призначений Дулов І. А. (72100, м. Приморськ, вул. Комсомольська, 28, ліцензія АБ № 176286).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 23.06.2009 р. у справі № Б29/177-09 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Юнік» (ЄДРПОУ 31538033; юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Прогресивна, буд. 10/140; р/р № 26007129436001 в ЗАТ КБ «ПриватБанк», ОКПО 14360570, МФО 305299), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Глядченка Володимира Миколайовича (49055, пр. Кірова, 96/13, м. Дніпропетровськ, ідентифікаційний номер 2794807476).

Арбітражний керуючий Пугач Дмитро Олексійович, 03035, м.Київ, вул.Урицького, 32, кв. 5 тел. 8-044-360-77-02 ліцензія АВ № 456430 від 20.04.2009 р. повідомляє про прийом заявок від інвесторів та бажаючих прийняти участь у відновленні платоспроможності підприємств:

ДП "Агрофірма "Прибережна" Україна, АР Крим, 96447, Чорноморський район, с.Медведєво, вул. Нова,1. Спеціалізація - виноградарство, виноробство, тваринництво, вирощування зернових.;

ДП "Науково-дослідний технологічний інститут функціональної мікроелектроніки" НТК "Інститут монокристалів" Україна, АР Крим, 95006, м.Сімферополь, вул. К.Маркса, 60. Спеціалізація - дослідження і розробки в галузі мікроелектроніки, проектування приладів та мікроелектронних компонентів.

Контактна інформація - факс: 8-044-486-66-99,
E-mail: Lawsurfer@gmail.com , 111995@inbox.ru."

Загальними зборами засновників ТОВ «ЗАХІДНІ БУДІВЕЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ» (ЄДРПОУ: 32910812, Київська область, м. Бровари, вул. Незалежності, 14) прийнято рішення про припинення товариства шляхом ліквідації (протокол № 24/06-09 від 24.06.2009 р.) та створено ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Пітцика Олега Мирославовича. Претензії кредиторів приймаються до 31.07.2009 р. включно. Тел.: 8 (044) 502-02-90.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 23.06.2009 р. у справі № 43/422 Приватне підприємство «Експонвест-3» (ідентифікаційний код — 22964247; 03127, м. Київ, пр. 40-річчя Жовтня, буд. 100/2) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сніжко Олександра Юрійовича (ліцензія Міністерства економіки України Серія АБ № 176155 від 02.08.2005 р.), 03127, м. Київ, пр.40-річчя Жовтня, буд. 126, корп. 3, кв. 18.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, бул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 11.06.2009 р. у справі № 28/321-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Спецпромекспорт» (ідентифікаційний код - 34663347; 03039, м. Київ, вул. Саперно-Слобідська, буд.25) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сніжко Олександра Юрійовича (ліцензія Міністерства економіки України Серія АБ № 176155 від 02.08.2005 р.), 03127, м. Київ, пр.40-річчя Жовтня, буд.126, корп. 3, кв.18.

Господарським судом Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ вул. Шевченка, 16) постановою від 09.06.2009 по справі № Б-21/137-13/52 товариство з обмеженою відповідальністю «Глорія» (78200, Івано-Франківська область м. Коломия вул. М. Леонтовича, 85, р/р 26008355041571 в ІФОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 336019, код ЄДРПОУ 13654424) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Дем'янчук Ганну Михайлівну, адреса: 78200, Івано-Франківська область, м. Коломия, вул. Огієнка, 10. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою від 12.05.2009 р. порушив справу № 18/54 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Бласто» (юридична адреса: 39610, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Свіштовська, б. 11; поштова адреса - 39609, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Свіштовська, 3; код ЄДРПОУ 25161951, п/р 26001016801 в АК «Промисловофінансовий банк», МФО 331768) та ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Васильєва Олександра Геннадійовича (ліцензія № 176209 від 06.09.2005 р., адреса: 39600, Полтавська область, м. Кременчук, проїзд Арсенальний, буд. 5, кв. 32).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Баришівська МТС»
повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів товариства за адресою: Київська обл., смт. Баришівка, вул. Леніна, 61, які відбудуться «20» серпня 2009 року. Початок зборів об 11:00. Реєстрація учасників зборів з 10:00.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління та затвердження балансу товариства за 2008 р.
2. Звіт Спостережної Ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Про розподіл прибутку (покриття збитків) за 2008 рік та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2009 рік.
5. Про прийняття статуту підприємства в новій редакції.
6. Відкликання та переобрання органів управління Товариства.

Довідки за телефоном: 8-276-5-14-35.

Ліквідатор ТОВ "Агрофірма "Зелений Гай" спільно з ПП "Центр антикризових технологій"
повідомляють про проведення повторних відкритих торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На відкриті торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Нерухоме майно, розташоване за адресою: Запорізька обл., Гуляйпільский р-н, м. Гуляйполе, вул. Донецька, 50, у складі: прохідна - "Б", молочний блок з прибудовою - "Г", "г", корівники: №1 - "Д", №2 - "Ж", №3 - "З", №4 з тамбурами - "К", "к", "к1", "к2", "к3", насосна - "Е", навіси - "Л", "О", "П", "П1", "Ф", "Ц", "Ч", "Ш", службові приміщення - "Н", "М", вбиральня - "Р", телятники: №2 з тамбурами - "С", "с", "с1", №3 - "Т", склад кормів - "У", вагова - "Х", санпропускник з підвалом та ганками - "В","в","в1","в11","в111", бурякосховище з прибудовою - "Я","я", "я1", замощення, огорожа, ворота, силососховище, башта Рожновського, артсвердловина, вигрібна яма.

Початкова ціна продажу: 305 000,00 грн. без ПДВ.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 30 липня 2009 р. включно, з 10.00 до 17.00 годин за адресою: 69005, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 158, оф. 227.

Умови участі в відкритих торгах (аукціоні) на сайті: www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 228-30-35.

Відкриті торги (аукціон) відбудуться 04 серпня 2009 р. об 11.00 за адресою: 69005, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 158, оф. 227.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено справу № 43/99 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Геліотроп», поштова адреса: 03047, м. Київ, вул. Нестерова, 3, к 110, банківські реквізити: п/р 2600730126 в Київській філії КБ «Західінкомбанк», МФО 320951, код ОКПО 22859125. Розпорядником майна призначено Сиволобова Максима Марковича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 347064 від 25.06.07 р.). Заяви кредиторів приймаються Господарським судом міста Києва протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено справу № 43/100 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Фіш Транс», поштова адреса: 03087, м. Київ, вул. Уманська, 37; банківські реквізити: п/р 37121001002752 в ГУДКУ у м. Києві, МФО 820019, код ОКПО 24738934. Розпорядником майна призначено Сиволобова Максима Марковича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 347064 від 25.06.07 р.). Заяви кредиторів приймаються Господарським судом міста Києва протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Загальними зборами членів обслуговуючого кооперативу «ЗЕЛЕНИЙ САД» (ЄДРПОУ 34385606, Київська область, м. Обухів, вул. Каштанова (Ранковий ринок), оф. 4) було прийнято рішення про ліквідацію кооперативу (протокол № 25.06.2009 р.) та створено ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено В. М. Кірейчук. Претензії кредиторів приймаються у строк до 31 серпня 2009 р. включно: Тел. 8 (044) 502-97-54.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 22.06.2009 р. у справі № 25/134/09 Приватне підприємство «Авто-Центр Преміум № 1» (код ЄДРПОУ 36246787), розташоване за адресою: 69063, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 36, к. 2, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко А. С., ліцензія АВ № 456395 від 27.02.2009 р. (адреса: 69063, м. Запоріжжя, вул. Комсомольська, буд. 30, тел. 8 (061) 764-56-97).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Рівненської області від 07 квітня 2009 року по справі № 4/6. Районне комунальне підприємство «Інвасервіс» (код ЄДРПОУ 33521215, вул. Миру, 64, м. Сарни, Рівненська обл., 34500) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Рівненської області від 24 червня 2009 року по справі 9/15 Сільськогосподарське приватне підприємство «Україна» (Код ЄДРПОУ 30665749, с. Немовичі, Сарненський район, Рівненська обл., 34540) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія серія АБ № 176236, 33001 м. Рівне, вул. Фруктова, 4/1).

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ вул. Б. Хмельницького, 44-б) Постановою № 24/380-б від «21» травня 2009 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Техпромресурс» (код 32421799, 03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1, р/р 2600518011858 в КРФ ВАТ КБ «Хрещатик» м. Київ, МФО 300830) та відкрив ліквідаційну процедуру відповідно до положень ст. 52 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дяченка Сергія Вікторовича (ліцензія серії АБ № 216945 від 21.04.2005 р., поштова адреса: 03055, Київ-55, а/с 149, тел. 8 (050) 3315682).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Закрите акціонерне товариство «Козелецький комбікормовий завод», код ЄДРПОУ 05388919, повідомляє, що 18 серпня 2009 року об 11 год. 00 хв., за адресою: Чернігівська область, Козелецький район, смт. Козелець, вул. Комсомольська, 100-А, відбудуться Загальні збори акціонерів Товариства. Телефон для довідок: 4-19-58.

Реєстрація акціонерів відбудеться при наявності довіреності, оригіналу паспорту та ідентифікаційного коду з 10.30 до 11.00 год. за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Звіт правління Товариства та затвердження результатів діяльності Товариства за 2008 рік.
2. Висновок ревізійної комісії та затвердження річного звіту та балансу Товариства за 2008 рік.
3. Про порядок розподілу прибутку (покриття збитків) Товариства за 2008 рік.
4. Вибори Голови правління та членів правління Товариства.
5. Вибори членів Спостережної ради Товариства.
6. Вибори членів Ревізійної комісії Товариства.
7. Про внесення змін та доповнень до Статуту Товариства відповідно до чинного законодавства та їх державну реєстрацію.
8. Інше.

Просимо завчасно надати інформацію про свою присутність на Загальних зборах Товариства за тел. 4-19-58

У випадку наявності пропозиції до порядку денного просимо надсилати їх на адресу ЗАТ «Козелецький комбікормовий завод» не пізніше 18 липня 2009 року.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) Ухвалою від «25» червня 2009 р. по справі № 43/222 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Інноваційні технології 2005» (код 33398297, 01013, м. Київ, вул. Будіндустрії, 5, р/р 2600718196 у ВАТ АБ «Укргазбанк» м. Києва; фактичне місцезнаходження: 04053, м. Київ, вул. Артема, 21, кімн. 201) ввів процедуру розпорядження майном відповідно до положень Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» № 2343-XII від 14.05.1992 р.

Розпорядником майна призначено - арбітражного керуючого Дяченка Сергія Вікторовича (ліцензія серія АБ № 216945 від 21.04.2005 р., поштова адреса: 03055, Київ-55, а/с 149, тел. 8 (050) 3315682).

Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

КУРІНЬ

№ 122 (4622) СУБОТА, 4 ЛИПНЯ 2009



Сьогодні в Україні місцями грозові дощі, можливі град, шквали. Вітер північно-східний, південно-східний, 5—14 м/с, при грозах пориви 15—20 м/с. Температура вночі 11—18, удень 22—29, на півдні вночі 16—23, вдень 27—32.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 ЛИПНЯ

❒ 1776. Проголошено незалежність Сполучених Штатів Америки. Національне свято США. ❒ 1934. Померла Марія Склодовська-Кюрі, польський та французький учений, основоположниця вчення про радіоактивність. Двічі Нобелівський лауреат. ❒ 1950. В ефір вийшла радіостанція «Вільна Європа». ❒ 1957. В СРСР скасовано примусове здавання сільськогосподарських продуктів державі приватними господарствами колгоспників, робітників та службовців. ❒ 1964. Помер поет і перекладач Самуїл Маршак. ❒ 2007. У Кам'янці-Подільському відкрито пам'ятник Папі Римському Івану Павлу II.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ



Фото Андрія КОЦЮБИНСЬКОГО.



Мал. Вадима СИМИНОГИ.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Знають своє місце

Наші депутати у Верховній Раді — мов та колода краплених карт: хоч як тасуй, а ті само тузи зверху!

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.

Де як

Може, в африканських джунглях і діє конституція, а в нас діє закон джунглів!

Демревю

Виборча кампанія ще не почалась, а результатам голосування вже ніхто не вірить.

Демлікнеп

Демократія — це коли громадяни можуть вибирати, на який з мітингів їм краще піти, бо більше заплатять.

Хто знає

Чи є Бог? Це відомо лише йому.

Олександр ПЕРЛЮК.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Брешуть усі, але не всім вірять.***

☞ ***Молодість — це коли все дарма. Старість — це коли вже все дарма.***

☞ ***Популярний вид спорту серед депутатів — перебіжки.***

☞ ***Для жінки двадцять п'ять років — похилий вік: перед нею стільки чоловіків схиляється.***

☞ ***У людини має бути все прекрасним — і душа, і тіло, і дружина.***

☞ ***Щоб політику не сплели постоли, не треба взувати народ.***

☞ ***У нас народ — самі наркомани, бо його щодня наколюють.***

☞ ***Коли гра варта свічок: програєш — і поставлять свічки.***

Віктор ІГНАТЕНКО.

Баєчка

Кіт Собаці каже ранком:
— Чи ти з буди вдав?
День і ніч дереш горлянку —
Тільки гав та гав!
Чи тебе кусають блохи?
В чому тут секрет?
— Хочу я підвищить трохи
Свій гав-торитет!
Коли чуєте ви лайку
(Знов сенат трясе),
Пригадайте оцю байку
Й стане ясно все!

Бабин діагноз

Раз бабусенція Параска
В лікарню діда привела.
Благає: — Щось робіть,
будь ласка!
У нього криша поплива!
А лікар каже: — Громадянко,
Ви поясніть, у чому суть?
— Він заявив сьогодні
ранком,
Що президентом
хоче буть!

Петро РЕБРО,
лауреат премії імені Остапа Вишні.

Запоріжжя.



ДОШКА ПОШАНИ

Обережно! Двері відчиняються!

Арсеній Яценюк, народний депутат, НУНС (виступ перед соратниками):

— Сьогодні я відчиняю двері, а ви будете йти. За вами і за мною люди, котрі знову повірили. У нас із вами є кредит довіри, і цей кредит — у ваших руках.

Від чергового:

— Справді, кредити в наших руках. Головне — коли будете йти, відразу спитайте: за цими дверима видають обіцяні депозити?

Рейтингоносцям до уваги

Тарас Чорновіл, народний депутат (про Віктора Януковича):

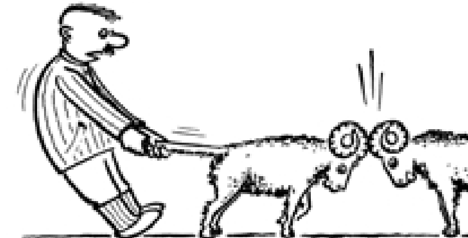
— Це демонстрація своєї тупої сили, спроба показати: «Я можу все». Тому що, мовляв, у мене є рейтинг, я «рейтингоносець», харизматичний лідер, я можу навіть робити дурниці, змінювати свою позицію по десять разів на день....

Від чергового:

— А от робити дурниці з Юлією Тимошенко якраз і не рекомендується. Кожен рейтингоносець має пам'ятати, що коли змінюватимеш позицію по десять разів на день, залишаться самі роги без рейтингу.



Леді про баранів



Юлія Тимошенко:

— Я не збираюся змінювати імідж залізної леді на імідж доброї феї. Хто ж їх усіх скручуватиме в баранячий ріг?

Від чергового:

— Не бійтеся змінювати імідж! Барани навіть більше вірять добрим феям!

За тата, за маму...

Михайло Чечетов, народний депутат, Партія регіонів (про перспективи Віктора Ющенка):

— Хто його слухатиме? Його слухають тільки дружина, теща, собака і, певно, Віра Іванівна Ульянченко...

Від чергового:

— Інша справа ви! Кожен собака в країні знає, що ви слухали тільки тата Кучму і, мабуть, віруєте, що «Криворіжсталь» усе-таки знову відійде його зятеві.

Поліпшення життя вже сьогодні

Олена Лукаш, Партія регіонів (про майбутні президентські вибори):

— Знаєте, у «країні третього туру» можливі, мабуть, будь-які варіанти. Адже з 2004 року нічого не поліпшилося ні в судовій, ні в правоохоронній системах. Сьогодні завдяки зусиллям судових і правоохоронних органів, котрі, по суті, очолили злочинність, у країні просто небезпечно жити.

Від чергового:

— Як же «не поліпшилося»?! Зі скромного адвоката ви стали депутатом! А щодо «небезпечно жити» — хіба у вас відібрали депутатську недоторканність?!

Розум і яйця

Костянтин Бондаренко, політолог (про президентську кампанію):

— Роль великих олігархів у цій кампанії буде мінімальною. Вони, швидше за все, займатимуться розкладанням яєць у різні кошики. Як показує досвід, олігархи не слухають гласу розуму і все-таки розкладають. Не думаючи про те, щоб не було гірко і боляче за безцільно розкладені яйця!



Від чергового:

— Хто вам сказав, що для цього потрібен розум? Для розкладання яєць потрібні тільки ніжні руки!

Мал. Василя САЧКА, Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.



Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1259

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

